

MDWUM

czasopismo Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

medycyna
dydaktyka
wychowanie

12

2017

Warszawa
Rok XLIX
ISSN 0137-6543

styczeń 2018

26. Finał

Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy

W numerze:

Rozmowa z prof. Małgorzatą Kozłowską-Wojciechowską

– Kierownikiem Zakładu Farmacji Klinicznej i Opieki Farmaceutycznej WUM	2
XXVII Sesja Noblowska	6
Prof. Małgorzata Tafil-Klawe o odkryciach tegorocznych laureatów Nagrody Nobla w dziedzinie fizjologii i medycyny	9
Dyplomatorium Wydziału Lekarsko-Dentystycznego	10
LXXXIII Promocja Lekarzy I Wydziału Lekarskiego	13
X Konferencja Naukowa Wydziału Farmaceutycznego	16
Spotkanie opłatkowe 2017	18
Stetoskop	20
Najlepsi kandydaci na studia doktoranckie w rekrutacji 2017/2018 – część III	
lek. Sonia Borodicz	28
lek. Łukasz Poniatowski	30
lek. Ewa Legutowska	32
26. Finał Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy	
Medyczna WOŚP 2018	33
Lekarze WUM o Fundacji WOŚP: dr hab. Lidia Zawadzka-Głós, prof. Maria Katarzyna Borszewska-Kornacka i prof. Krzysztof Czajkowski	34
Świąteczne akcje studentów WUM	38
O Józefie Polikarpie Brudzińskim na WUM i UW	40
Grażyna Jermakowicz, Monika Klimowska	
„Józef Polikarp Brudziński... <i>Salus aegroti suprema lex esto</i> ”	44
Odeszli	48
Co? Gdzie? Kiedy?	49

Nr 12/2017 przygotował zespół redakcyjny:

prof. dr hab. Dagmara Mirowska-Guzel (Redaktor Naczelna – Przewodnicząca Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
dr Anna Staniszevska (Z-ca Redaktor Naczelnej – Z-ca Przewodniczącej Senackiej Komisji ds. Informacji Naukowej i Wydawnictw),
Marta Wojtch (Sekretarz Redakcji – Dyrektor Biura Prasowego – Rzecznik Prasowy), Cezary Ksel, Kamilla Walczak, Klaudia Wendycz,
Maja Sosnowska (redaktor graficzny), zdjęcia: Michał Teperek, Wanda Widomska, Jarosław Oktaba, Tomasz Jędrzejewski

Adres redakcji: MDWum, ul. Pawińskiego 3, pok. 312, 02-106 Warszawa, tel.: (22) 57 20 615; e-mail: mdw@wum.edu.pl

Druk: Pro-Print Usługi Poligraficzne Piotr Piwkowski

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych, zastrzega sobie prawo redagowania i skracania tekstów.

Prof. dr hab. Małgorzata Kozłowska-Wojciechowska

Kierownik Zakładu Farmacji Klinicznej i Opieki Farmaceutycznej WUM

Pani Profesor, jakie okoliczności sprawiły, że oprócz pracy akademickiej i klinicznej poświęciła się Pani popularyzacji nauki?

Wszystko zaczęło się wraz z początkiem przemian ustrojowych w naszym kraju, na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych. Miałam już wtedy wieloletnie doświadczenie w pracy klinicznej, zaś w Instytucie Żywności i Żywienia zajmowałam się pracą naukową. Ówczesna sytuacja polityczna i społeczna sprawiła, że zarówno ja, jak i rzesze ludzi w Polsce były naładowane niezwykłą, pozytywną energią, którą chciano spożytkować dla dobra kraju. Zadziałał więc nie tylko mój temperament, ale też specyficzny klimat tamtych dni, który tchnął również w nas, naukowców i klinicystów, potrzebę kreatywności. Jednym słowem, byłam gotowa na to, żeby tworzyć i działać. Okazją do tego stała się dla mnie inicjatywa powołania Rady Promocji Zdrowia. Propozycję uczestnictwa w Radzie otrzymałam, będąc na urlopie, od jednego z ministrów. Niewiele myśląc, wsiadłam do samochodu, przyjechałam do Warszawy i włączyłam się w jej pracę. Tak rozpoczęła się moja przygoda z edukacją. Z drugiej strony, wielką szansę dała mi Nina Terentiew, która w tym samym czasie tworzyła w telewizji program przypominający formułą współczesną telewizję śniadaniową. Otrzymałam od niej zaproszenie, aby w programach porannych opowiadać o zdrowiu. Muszę przyznać, że wspominam tamte lata z wielkim sentymentem. To był wyjątkowy okres, kiedy na każdym kroku można było spotkać ludzi działających z pasją i poczuciem misji. Razem ze mną formowała się wówczas grupa osób, która z przyjemnością brała udział we wszelkich akcjach i programach popularyzujących wiedzę. Patrząc na współczesną telewizję, ze smutkiem konstatuje, że brakuje w niej wartościowych programów edukacyjnych. Oczywiście wyjątkiem jest BBC.

Zamiast popularno-naukowych programów telewizyjnych od kilkadziesiąt lat jest organizowany Festiwal Nauki, a Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego przygotowuje konkurs „Popularyzator Nauki”, którego jest Pani Profesor laureatką sprzed dwóch lat. Co jest według Pani największą wartością podobnych inicjatyw?

Myślę, że przede wszystkim dostrzeżenie tego, co robimy. To tym ważniejsze, że problem popularyzacji nauki jest w moim odczuciu wciąż niedoceniany. Potworny szum informacyjny, którego codziennie doświadczamy, sprawia, że ludzie są dosłownie bombardowani wiadomościami, z reguły pochodzącymi z niesprawdzonego źródła. Najczęściej mają one zabarwienie sensacyjne, błahe, wręcz brukowe, a przekazywane są nierzetelnie i bez możliwości dokonania głębszej refleksji. Niestety dotyczy to także tematów tak istotnych, jak zdrowie, medycyna, życie człowieka. Tymczasem właściwa edukacja dotycząca takich zagadnień wymaga nie tylko rzetelnego źródła wiedzy, ale też przekazywania jej w sposób zrozumiały dla odbiorcy. Jedynie sformułowana w klarowny i przejrzysty sposób, prawdziwa i sprawdzona informacja o życiu człowieka i środowisku, w którym egzystuje, jest jedynym gwarantem, żeby mógł on dokonywać właściwych wyborów. Edukatorzy są właśnie tymi osobami, które chcą swoją wiedzę, opartą na dowodach naukowych, przekazać drugiemu człowiekowi w zrozumiały dla niego sposób. Powiem więcej, jesteśmy w moim odczuciu zobowiązani do tego, żeby dać mu tę szansę. Oczywiście inną sprawą jest to, jakiego ostatecznie wyboru dokona ta osoba, jednak istotną rzeczą pozostaje fakt, że to od edukatora w dużej mierze zależy, na ile ta szansa będzie przez drugiego człowieka wykorzystana. Rzeczywiście, otrzymałam w 2015 roku nagrodę „Popularyzator Nauki” w kategorii „naukowiec”. To miłe, kiedy docenia cię kapituła składająca się z osób o wielkim autorytecie, ale z drugiej strony, patrząc na poziom edukacji naukowej w naszym kraju, to wciąż kropla w morzu potrzeb.

Czy w epoce, w której króluje fake news, zwiększa się znaczenie popularyzacji nauki?

Ma fundamentalne znaczenie, szczególnie w dziedzinie nauk medycznych czy farmaceutycznych. Coraz większa świadomość ludzi dotycząca funkcjonowania organizmu sprawia, że chcą oni wiedzieć coraz więcej na temat zdrowia, kondycji społeczeństwa, wszelkich aspektów życia. Informacje na ten temat mają dla nich istotne znaczenie. Odrębnym problemem jest, czy poszukują oni informacji rzetelnych. Obecnie za sprawą Internetu dostęp do wiedzy jest prosty. Niestety jakość wiedzy zdobywanej kanałami cyfrowymi pozostawia wiele do życzenia. W moim odczuciu informacje zawarte w Internecie w 80 procentach nie mają nic wspólnego z rzetelną edukacją. Taka informacja może stać się bodźcem do nauki, zachętą do poszerzenia wiedzy, inspiracją do znalezienia źródła, lecz na podstawie zdobytych w ten sposób informacji nie możemy uczyć. Internet, mimo że jest fantastycznym narzędziem komunikacji, wymaga jednak przesiewania wiadomości, potwierdzania zdobytej wiedzy medycznej czy farmaceutycznej w specjalistycznych źródłach. Jeżeli nie nauczymy ludzi i nie poinformujemy ich, że Internet nie jest źródłem wiedzy objawionej, to niestety będziemy mieli wielkie problemy. Praktyczne skutki kultury Internetu można dostrzec w gabinetach lekarskich, kiedy pacjent, zaczerpnąwszy wiedzy od Doktora Google, myśli, że wie lepiej od lekarza, co mu dolega. Dlatego zadaniem edukatora jest również uświadomienie społeczeństwu, że informacje zdobyte w sieci dają tylko pozorną wiedzę.

To oznacza też, że jedynie specjalista, edukator jest rękojmnią prawdy?

To jest szalenie trudne, lecz nie niewykonalne. Aby tego dokonać, edukatorowi potrzebny jest nie tylko właściwy zasób wiedzy, lecz także umiejętność nawiązania kontaktu ze słuchaczem. A z tym niestety są problemy. Zetknęłam się z mnóstwem fenomenalnych specjalistów, naukowców, którzy nie potrafili swojej ogromnej wiedzy przekazać zwykłemu, szaremu człowiekowi. Jest to istotne zagadnienie, ponieważ ten szary człowiek ma prawo nie wiedzieć tego, co my, ale ma prawo do naszej wiedzy.

W jednym z wywiadów powiedziała Pani: „Człowiek, który ma wiedzę, jest człowiekiem szczęśliwym. Uważam, że każdy ma prawo zdobyć część tej wiedzy, jaką ja posiadam. Ona nie jest tylko dla mnie, ma służyć innym”.

Absolutnie tak uważam. Muszę powiedzieć, że im dłużej pracuję, a jest to już ponad 40 lat, tym bardziej odczuwam aktualność słynnej sentencji „Wiem, że nic nie wiem”. Zdaję sobie sprawę, jak wiele wiem, ale równocześnie uświadamiam sobie, że moja wiedza stanowi jedynie mikroskopijny ułamek w kosmosie wiedzy. Ta świadomość wywołuje we mnie potrzebę permanentnego poszerzania i uaktualniania wiedzy. Uważam, że ludzi trzeba зараżać naszą wiedzą, ale w sposób, który będzie dla nich zrozumiały.

Czy korzyści wynikające z popularyzacji nauki, o których Pani Profesor mówiła, mogą być tylko pozytywne?

Oczywiście, że nie. Nauka musi czemuś służyć, dlatego do obowiązków naukowców powinna należeć nie tylko praca badawcza, ale także popularyzowanie wyników badań. Nauka nie może służyć tylko mnie, ale również ludziom wokoło, całemu społeczeństwu. Dla mnie takie działanie jest skutkiem zobowiązania złożonego tym, którzy mi dali szansę zdobycia edukacji. Dzięki popularyzacji nauki jestem w stanie to zobowiązanie spełnić. Jednak żeby popularyzacja przyniosła korzyść, musi zaistnieć efekt w postaci zrozumienia tego, co chcemy przekazać. Często zapominamy o tym, że brak zrozumienia jest również efektem, jednak nie takim, jakiego byśmy oczekiwali. Dlatego musimy przekazywać naszą wiedzę w sposób szalenie odpowiedzialny. To wymaga od edukatorów precyzyjnego dobierania słów prostych oraz nieulegania emocjom. Przekazując informację pod wpływem emocji lub używając nieprecyzyjnego słownictwa, narażamy się na to, że nasza praca będzie daremna.

A przekazywana informacja opacznie zrozumiana?

Absolutnie tak. W ostatnich latach często obserwujemy sięganie do manipulacji w polityce czy nauce. Odpowiedzialna, rzetelna nauka nie może dać się zmanipulować. Aby zminimalizować to ryzyko, należy w niezwykle staranny sposób dobierać słowa. Dlatego też kiedy edukuję, staram się operować innym językiem. To oczywiście wymaga nauki i doświadczenia. Tutaj dochodzimy do kwestii komunikacji. Zaczynając pracę w klinice, tuż po studiach medycznych, personel lekarski przy pacjentach porozumiewał się w języku łacińskim. Nie miałam wtedy świadomości, jak frustrująca dla chorego jest sytuacja, kiedy lekarze rozmawiają o nim w języku dla niego niezrozumiałym. W tej chwili sztuka polega na tym, żeby pacjenta włączyć w proces terapeutyczny. Zaangażowany pacjent musi wiedzieć, w jaki sposób będzie przebiegać leczenie, a żeby to wiedzieć, musi otrzymać informacje na ten temat od lekarza w sposób klarowny i zrozumiały dla każdego.

Zagadnienie sprawnej komunikacji jest od lat podnoszone na licznych konferencjach.

Bo jest to zadanie trudne, jednak nieodzowne w specyficznej sytuacji, jaką jest choroba. Lekarz musi nawiązać kontakt z chorym i sprawić, aby zaangażował się on dla własnego dobra. Rozmowa z lekarzem musi sprawić, że chory uwierzy, że o niego walczymy. Od naszych słów, mimiki, gestykulacji zależy, jak pacjent będzie odbierał wszelkie dotyczące go działania personelu medycznego. Nie mamy prawa odbierać ludziom nadziei – to w moim odczuciu jest fundamentem zawodu lekarza. Jednak dając nadzieję, musimy opierać się na prawdzie. A to jest szalenie trudne! Tak jak podczas leczenia pacjenta musimy przy pomocy słów i gestów zachęcić chorego do zaangażowania się w leczenie, tak edukując drugiego człowieka, musimy wyzwolić w nim chęć poszerzenia orbity swoich zainteresowań czy wachlarza wiedzy.

Jakimi cechami, zdaniem Pani Profesor, powinien wyróżniać się klasyczny edukator nauki?

To bardzo indywidualna sprawa, ponieważ dużo zależy od osobowości danego człowieka. Przyznam się, że nie umiałabym chyba tych cech określić. Zastanawiając się nad tym zagadnieniem, muszę powiedzieć, że istotnym elementem dobrego edukatora jest pokora wobec własnej wiedzy i piastowanej pozycji. Edukator musi posiadać wiedzę, to nie ulega wątpliwości, ale nie może się nią wywyższać, a przede wszystkim musi szanować interlokutora czy słuchacza. Ja w swojej karierze edukatorskiej przekazywałam wiedzę chyba całemu przekrojowi społeczeństwa: więźniom, ludziom bezdomnym, profesorom, kolegom po fachu, dietetykom, farmaceutom, lekarzom, bankowcom, pośtom. Muszę przyznać, że najwięcej nauki dla siebie wyciągnęłam podczas spotkań z prostymi ludźmi, edukując na przykład członkinie kół gospodyń wiejskich.

Czy w edukowaniu ważne jest poczucie akceptacji z drugiej strony?

Ilekoć kończę wykład czy pogadankę, chcę uzyskać akceptację, ponieważ uważam, że to jest właściwa zapłata za dobrze wykonaną pracę. Muszę przyznać, że im dłużej to robię, tym bardziej się tremuję. Kiedyś trema nie była mi tak bliska, jak obecnie. Być może wynika to z większego poczucia odpowiedzialności. Rozmawiając z ludźmi, mam świadomość, że przekazywana wiedza jest oparta na założeniach *evidence-based medicine*. Bez względu na to, czy jest to wiedza dla nich przyjazna czy nie, nie jest ona moim wymysłem, a wiedzą powszechnie obowiązującą, mającą mocne podstawy naukowe. To sprawia, że ciąży na mnie duża odpowiedzialność.

Jakie rady dałaby Pani Profesor tym, którzy mają problem z jasnym i klarownym komunikowaniem zawitych niuansów naukowych?

Zawsze powtarzam moim studentom: jeżeli chcesz przekazać myśl, wpierw pomyśl o niej głośno. Głośne myślenie pozwala spojrzeć z dystansu, a więc bardziej krytycznie na to, co chcielibyśmy powiedzieć czy napisać. Apeluję także o pielęgnowanie pięknej mowy polskiej. Niestety kultura tweeta i sms-a potwornie zubaża i zniekształca język ojczysty. Współczesne zdobycze świata nauki trudno ubrać w kilkadziesiąt znaków w sms-ie. Równie trudno o nich komunikować, stosując emotikony. Nauka nie może sobie pozwolić na używanie tak drastycznie uproszczonego języka. Ktoś może powiedzieć, że jest to sprzeczne z tym, o czym mówiłam na początku rozmowy. Jednak tak nie jest. Zadaniem edukatora jest przełożenie hermetycznego języka naukowego na język potoczny. Aby tego dokonać, musi on używać języka prostego, ale nie prostackiego.

Co mobilizuje Panią Profesor do tego, aby wciąż być aktywnym popularyzatorem nauki?

To, że stale obserwuję życie oraz ludzi wokół mnie i widzę wśród nich wielki niedostatek wiedzy. Jako społeczeństwo mamy ogromne braki w wiedzy podstawowej, którą powinniśmy osiąść na bardzo wczesnym etapie edukacji. Czasem zastanawiam się, czy ta wiedza w ogóle jest w szkołach przekazywana. Patrząc na współczesne szkolnictwo, dochodzę do wniosku, że mimo iż kończyłam szkołę w słusznie minionym okresie, to nie oddałabym jej za żadną szkołę obecną. Dlaczego? Dlatego że wtedy zdawano sobie sprawę z tego, że dla części społeczeństwa wykształcenie podstawowe stanie się jedyną szansą uzyskania wiedzy. Starano się wówczas jak najlepiej przygotować ludzi do życia już na poziomie edukacji podstawowej. Dzięki temu na bardzo wczesnym etapie kształcenia dokonałam wyboru, wiedziałam, kim będę w przyszłości. Pomogli mi w tym nauczyciele potrafiący sprawić, że uświadomiłam sobie, co mnie interesuje i w którym kierunku powinnam poprowadzić swoje przyszłe życie. Wybrałam zawód lekarza, mimo że pochodzę z rodziny pełnej humanistów i techników, w której nie było żadnego medyka. Reasumując, myślę, że tym, co mi nie pozwala skończyć z popularyzacją nauki, jest świadomość, że edukując drugiego człowieka, sprawiam, iż staje się on mi równy w tym zakresie wiedzy, którą mu przekazuję. A to rodzi między nami płaszczyznę porozumienia. Czyż nie na tym polega istota edukacji?

Rozmawiał Cezary Ksel

XXVII Sesja Noblowska

Prof. Paweł Włodarski – Dziekan I WL otwiera Sesję

Po raz 27. I Wydział Lekarski Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego zorganizował sesję naukową poświęconą laureatom Nagrody Nobla w dziedzinie medycyny i fizjologii. Spotkanie odbyło się 4 grudnia 2017 roku w Muzeum Kolekcji im. Jana Pawła II w Warszawie.

Tegoroczna Nagroda Nobla została przyznana trzem amerykańskim naukowcom za odkrycie molekularnych mechanizmów kontrolujących ludzki zegar biologiczny. Badacze ci, a są nimi Jeffrey C. Hall, Michael Rosbash i Michael W. Young pracujący odpowiednio w: University of Maine, Brandeis University i Rockefeller University, zidentyfikowali trzy geny odpowiedzialne za regulację cyklu dobowego. Dzięki temu zwiększyli świadomość znaczenia właściwej higieny snu i dowiedli, że rytmom dobowym podlegają wszystkie narządy wewnętrzne człowieka, ale naczelny zegar biologiczny jest ukryty w naszej głowie.

Nagroda Nobla – wielki symbol uznania wspaniałych dokonań – jest przyznawana corocznie, począwszy od roku 1901. Każda osoba uhonorowana Nagrodą Nobla na zawsze wchodzi do Panteonu Nieśmiertelnych.

„Pierwsze prace Jeffreya C. Halla, Michaela Rosbasha i Michaela W. Younga dotyczące regulacji cyklu dobowego datują się na połowę lat osiemdziesiątych. Kolejno odkrywane białka dopełniały obrazu ilustrującego mechanizm dobowych zmian aktywności. Jednak dopiero w tym roku ich prace zostały uhonorowane przez Instytut Karolinska nagrodą ufundowaną przez Alfreda Nobla. Jest rzeczą typową i znamioną, że na wyróżnienie naukowcy czekają wiele lat. Czy takie odkrycia zasługują na Nagrodę Nobla z medycyny? Czy przekładają się na realną poprawę jakości życia, tak jak choćby Nagroda Nobla sprzed dwóch lat za terapię chorób pasożytniczych, a jeszcze wcześniej nagrody przyznawane za odkrycie wirusa HIV, penicyliny, struktur DNA czy grup krwi? Moim zdaniem tegoroczni laureaci na to wyróżnienie zasługują w pełni, ale to przekonanie bierze się zapewne stąd, że sam przez wiele lat zajmowałem się medycyną eksperymentalną, a badania takich zjawisk, jak te opisane przez doktorów Halla, Rosbasha i Younga, uważam za fundamentalne dla postępu medycyny. Dotyczą one procesów, które decydują o naszej dobowej aktywności, a w konsekwencji o naszym zdrowiu” – powiedział w otwierającym Sesję wystąpieniu Dziekan I Wydziału Lekarskiego prof. Paweł Włodarski.

Wystąpienie Rektora prof. Mirosława Wielgoś

JM Rektor prof. Mirosław Wielgoś, przytaczając uzasadnienie decyzji Komitetu Noblowskiego, podkreślił znaczenie, jakie ma odkrycie dokonane przez tegorocznych laureatów dla medycyny: „Wyjaśnienie mechanizmu działania tego zegara nie było wcale proste. Amerykanie chcieli koniecznie odpowiedzieć na pytanie, jak to się dzieje, że rośliny, zwierzęta i ludzie żyją zgodnie z porami dnia i nocy,

a nawet porami roku. Życie pod dyktando zegara biologicznego powinno być regularne, więc powiedzmy otwarcie: nudne. Pobudka zawsze o tej samej godzinie, posiłki o identycznych porach, codzienne aktywności podporządkowane rytmom, które każdy z nas nosi zapisane w genach. To nierealne, bo kto, pracując zawodowo, może sobie pozwolić na tak sztywny harmonogram? Do lekarza każdy idzie wtedy, kiedy ma wyznaczoną godzinę wizyty, a nie kiedy wskazywałby na to jego osobisty chronometr. Być może w najbliższej przyszłości medycyna będzie się koncentrować nie na bezpośredniej ingerencji w zaburzony organizm, ale na wspieraniu, wzmacnianiu, a nawet budowie jego potencjalnych możliwości przezwyciężenia nie tylko chorób cywilizacyjnych – mówił. Prof. Wielgoś wyraził również głęboką nadzieję, że za rok spotkanie odbędzie się ponownie, by po raz 28. celebrować najważniejsze nagrody naukowe na świecie.

Podczas spotkania goście wysłuchali wykładów: prof. Małgorzaty Tafil-Klawe – Kierownika Katedry Fizjologii i Zakładu Fizjologii Człowieka Wydziału Lekarskiego Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i dr. Michała Białego z Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Pani Profesor przybliżyła historię i znaczenie odkryć laureatów tego prestiżowego wyróżnienia, zaś dr Michał Biały przedstawił sylwetki naukowców docenionych przez Komitet Noblowski.

Prof. Małgorzata Tafil-Klawe przybliżyła znaczenie odkryć tegorocznych noblistów

Dr Michał Biały podczas wykładu

Dr hab. Aleksander Prejbisz (pierwszy z prawej) odbiera Nagrodę Bohdana i Zygmunta Janczewskich

Rektor prof. Mirosław Wielgoś wręcza pamiątkowe publikacje

Tegorocznej Sesji towarzyszyło wręczenie Nagrody Bohdana i Zygmunta Janczewskich, przyznawanej przez Fundację Kościuszkowską. Fundacja to amerykańsko-polska instytucja kulturalno-oświatowa, założona w 1925 roku w Nowym Jorku, a od 2010 roku działająca również w Polsce. Udziela stypendiów młodzieży i naukowcom z Polski i Stanów Zjednoczonych, kieruje wymianą naukową, prowadzi działalność informacyjną i popularyzatorską w zakresie dziejów kultury i nauki polskiej (wystawy, odczyty, konkursy).

Nagroda Bohdana i Zygmunta Janczewskich została ustanowiona przez doc. Zygmunta Janczewskiego – pioniera andrologii w Polsce, związanego zawodowo z I Katedrą i Kliniką Położnictwa i Ginekologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Kapituła Fundacji przyznaje tę nagrodę co 2 lata, za najwybitniejszą pracę z zakresu medycyny klinicznej opublikowaną w naukowym czasopiśmie medycznym rangi światowej, dla naukowca o polskim obywatelstwie, który na stałe mieszka w Polsce. W tym roku kapituła doceniła dr. hab. n. med. Aleksandra Prejbisza z Instytutu Kardiologii w Aninie za pracę: „Smaller caliber renal arteries are a novel feature of uromodulin-associated kidney disease”. Nagrodę wręczyli Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Prezes Zarządu Fundacji Kościuszkowskiej dr Grażyna Czetwertyńska oraz doktor honoris causa naszej Uczelni prof. Ewa Radwańska. Wieczór uświetnił koncert zespołu Anna Ozner Quartet oraz występ chóru Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego pod dyрекcją Daniela Synowca.

Kamilla Walczak

Dostojni goście XXVII Sesji Noblowskiej

Koncert zespołu Anna Ozner Quartet

Prof. Małgorzata Tafil-Klawe

Kierownik Katedry Fizjologii i Zakładu Fizjologii Człowieka
Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy
Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu

Czy było dla Pani Profesor zaskoczeniem przyznanie tegorocznej Nagrody Nobla w dziedzinie medycyny i fizjologii trzem naukowcom za wyjaśnienie mechanizmu molekularnego kontroli rytmu dobowego?

Nie, bo to ważny mechanizm, mający praktyczne konsekwencje w naszym codziennym życiu, który stale nabiera tempa. Odkrycie genów zegarowych mechanizmu sterowania naszymi zegarami biologicznymi na pewno zasłużyło na ten honor.

Jaki wpływ na funkcjonowanie organizmu człowieka mają geny odpowiedzialne za zegar wewnętrzny?

Nasz centralny zegar biologiczny – jądro nadskrzyżowaniowe w podwzgórzu – generuje główny rytm funkcjonowania naszego organizmu i synchronizuje funkcje obwodowych zegarów biologicznych, zlokalizowanych w innych strukturach centralnego układu nerwowego, ale też i poza nim – np. w wątrobie. Geny zegarowe to element ludzkiego genomu, a ich ekspresja odbywa się praktycznie we wszystkich tkankach, przystosowując ich aktywność do aktualnych potrzeb i wymagań organizmu.

Jakie sytuacje mogą zaburzyć prawidłowe funkcjonowanie genów zegarowych w organizmie człowieka i jakie są tego skutki?

Mogą to być mutacje genów zegarowych w obwodowych zegarach biologicznych, co prowadzi do desynchronizacji rytmów biologicznych. Obserwuje się je w chorobach neuropsychiatrycznych, przede wszystkim w zaburzeniach afektywnych, w depresji, w schizofrenii, ale też w chorobach stawów. Mutacje jednego z genów zegarowych *per 2* występują w raku sutka u kobiet. Oczywiście ciągle niewiele wiemy na ten temat, ale co kilka miesięcy pojawiają się nowe fakty. Obserwujemy też polimorfizm pojedynczych nukleotydów, który ma również swoje konsekwencje kliniczne, wynikające z zaburzeń ekspresji genów zegarowych.

W których dziedzinach medycyny odkrycia noblistów miały szczególny wpływ na rozwój terapii czy wyjaśnienie różnych schorzeń?

Przed wszystkim choroby psychiczne, dolegliwości związane z zaburzeniami snu – insomnie, ale pewnie wiele, wiele więcej...

Praca noblistów nad genami zegarowymi trwa niemal 40 lat. Dlaczego, zdaniem Pani Profesor, Komitet Noblowski pochylił się nad tym zagadnieniem dopiero teraz?

Czas zweryfikował słuszność ich badań, a to w przypadku Nagrody Nobla jest najważniejsze.

Rozmawiał Cezary Ksel

Dyplomatorium Wydziału Lekarsko-Dentystycznego

30 listopada w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka odbyła się uroczysta promocja lekarzy dentystów i doktorów nauk medycznych Wydziału Lekarsko-Dentystycznego.

W imieniu władz Uczelni dyplomy 81 absolwentom wręczyli JM Rektor prof. Mirosław Wielgoś oraz Dziekan prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska, która prowadziła uroczystość. Dyplomy otrzymało także sześciu doktorów nauk medycznych w zakresie stomatologii, w tym pięciu z wyróżnieniem.

Władze Uczelni, oprócz Jego Magnificencji, reprezentowali: prof. Paweł Włodarski – Dziekan I Wydziału Lekarskiego, prof. Marek Kuch – Dziekan II Wydziału Lekarskiego z Oddziałem Nauczania w Języku Angielskim oraz Oddziałem Fizjoterapii, prof. Piotr Wroczyński – Dziekan Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej, prof. Katarzyna Koziak – Prodziekan Wydziału Nauki o Zdrowiu oraz członkowie władz dziekańskich Wydziału Lekarsko-Dentystycznego: prof. Dorota Olczak-Kowalczyk – Prodziekan ds. Dydaktyczno-Wychowawczych, prof. Michał Ciurzyński – Prodziekan ds. Nauki, prof. Kazimierz Szopiński – Prodziekan ds. Nauczania w Języku Angielskim i Współpracy z Zagranicą oraz prof. Sylwia Słotwińska – Kierownik Studium Doktoranckiego WLD.

Przybyli również przedstawiciele samorządów lekarskich: Leszek Dudziński – Wiceprezes Naczelnej Rady Lekarskiej i Marta Klimkowska-Misiak – Wiceprezes Okręgowej Izby Lekarskiej w Warszawie. W przemówieniu skierowanym do przybyłych gości prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska zaznaczyła, że otrzymanie dyplomu jest osiągnięciem upragnionego celu i ukoronowaniem trudnych i wymagających studiów. Pani Dziekan zaapelowała do tegorocznych dyplomowanych, aby wykonując w przyszłości swoje obowiązki zawodowe, przyczyniali się do podtrzymywania dobrego wizerunku Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Jednocześnie wyraziła nadzieję, że ich postępowanie będzie zgodne ze złożonym przyrzeczeniem lekarskim, a dobro powierzonego im pacjenta nigdy nie zejdzie na drugi plan. Przypomniała obecnym, że dobro pacjenta powinno być dla nich najważniejszą misją. Dodała, że zdobycie dyplomu otwiera nowy etap, który w pracy zawodowej wymaga wykazania dużej odpowiedzialności oraz stałego uzupełniania wiedzy – wszystko po to, aby w sposób należyty służyć pacjentowi. Zwróciła też uwagę, że wysoka pozycja Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w rankingach krajowych jest wynikiem wyłożonej pracy pokoleń lekarzy i naukowców naszej Uczelni oraz następujących po sobie roczników absolwentów WUM, kreujących swoimi działaniami rangę naszego Uniwersytetu.

Zwracając się do doktorów nauk medycznych oraz doktorów habilitowanych, Pani Dziekan życzyła odwagi w dalszych poszukiwaniach naukowych oraz determinacji w zdobywaniu kolejnych stopni i tytułów.

Rektor prof. Mirosław Wielgoś pogratulował absolwentom szczęśliwego zakończenia pięcioletniego etapu kształcenia uniwersyteckiego. Zauważył jednak, że wraz z momentem uzyskania dyplomu i otrzymaniem prawa wykonywania zawodu, jednym z najważniejszych elementów ich przyszłej pracy będzie odpowiedzialność – przede wszystkim za pacjentów, nad którymi będą sprawować opiekę. Zwrócił uwagę, że znalezienie właściwego miejsca w medycynie wymaga czasu, determinacji oraz spotkania na swej drodze wyjątkowych osób. Zwracając się do dyplomowanych, prof. Mirosław Wielgoś powiedział, że otrzymana promocja to nagroda za wyteżoną pracę, a jednocześnie przepustka do dalszych sukcesów naukowych i zawodowych. Kończąc, zachęcił młodych ludzi do budowania własnych zespołów badawczych na wczesnym etapie kariery naukowej. Życzył absolwentom, aby nigdy nie zwątpili w słuszność podjętej decyzji wyboru kierunku studiów.

Prof. Mirosław Wielgoś pogratulował także doktorom zdobycia stopni naukowych, podkreślając, że ich otrzymanie zobowiązuje do jeszcze bardziej wyteżonej pracy na rzecz rozwoju medycyny.

Dr hab. Jolanta Kostrzewa-Janicka składa gratulacje nowemu doktorowi

Bohaterowie wydarzenia

Absolwenci nagrodzeni przez Studenckie Towarzystwo Naukowe

Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Dziekan prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska oraz prof. Dorota Olczak-Kowalczyk wręczają dyplom

Weronika Miazga odebrała Medal „Złoty Laur Absolwenta”

Spośród tegorocznych absolwentów Medal „Złoty Laur Absolwenta” otrzymała Weronika Miazga (średnia ocen: 4,64). Złotą Odznakę Studenckiego Towarzystwa Naukowego odebrała Elżbieta Kłosowska, zaś nagrodę Studenckich Kół Naukowych 2016/2017 otrzymali: Natalia Dacyna, Magdalena Trzaska, Anna Zawadzka, Karolina Oszwałdowska, Agnieszka Drożdżyńska, Joanna Gadomska, Karolina Kaczor, Alicja Kondej, Przemysław Kosewski, Aleksandra Łyżwińska, Anna Olender i Michał Oszwałdowski.

Po odebraniu przyrzeczenia lekarskiego od absolwentów, ślubowania od doktorów nauk medycznych, doktorów nauk o zdrowiu, wręczeniu dyplomów i odnaczeń głos zabrali bohaterowie uroczystości. W imieniu absolwentów przemawiał Marcin Łaśko, zaś w imieniu promowanych naukowców – dr n. med. Mariusz Cierech.

Głos zabrał także Leszek Dudziński – Wiceprezes Naczelnej Rady Lekarskiej, który przypomniał postaci dwóch wybitnych stomatologów związanych z naszą Uczelnią: prof. Janusza Piekarczyka oraz prof. Marii Wierzbickiej, a także podkreślił, że w kategorii naukowej wydziałów lekarsko-dentystycznych w kraju jednostka kierowana przez prof. Elżbietę Mierzwińską-Nastalską wciąż zajmuje najwyższe miejsce na podium. Dr Marta Klimkowska-Misiak – Wiceprezes Okręgowej Izby Lekarskiej w Warszawie zaapelowała do promowanych o przestrzeganie Kodeksu Etyki Lekarskiej w praktyce zawodowej. Zwieńczeniem uroczystej promocji był recital Katarzyny Krzeszowiak, której towarzyszyła Joanna Kacperek (fortepian).

Kamilla Walczak

Szczęśliwi nowi absolwenci

LXXXIII Promocja Lekarzy I Wydziału Lekarskiego

Władze Uczelni podczas uroczystości
w Filharmonii Warszawskiej

„Jestem przekonany, że nigdy nie będziecie żałować lat spędzonych w murach naszej Uczelni, nawet pomimo tego, że były to lata wypełnione ciężką pracą i szeregiem wyrzeczeń” – mówił w Filharmonii Narodowej Dziekan prof. Paweł Włodarski do 318 tegorocznych absolwentów I Wydziału Lekarskiego WUM.

W Sali Koncertowej Filharmonii, gdzie 13 grudnia odbyła się LXXXIII Promocja Lekarzy I Wydziału Lekarskiego, zasiedli m.in.: Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś, Prorektorzy – prof. Barbara Górnicka, prof. Krzysztof J. Filipiak, prof. Wojciech Braksator, Dziekani pozostałych wydziałów naszej Uczelni – prof. Marek Kuch (II WL), prof. Elżbieta Mierzwińska-Nastalska (WLD), prof. Piotr Wroczyński (WF), prof. Piotr Małkowski (WNoZ), Prodziekani I WL – prof. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska, prof. Lidia Rudnicka, prof. Krzysztof Czajkowski, prof. Rafał Krenke, dr hab. Przemysław Kunert, Prodzikan Centrum Kształcenia Podyplomowego prof. Maciej Słodkowski oraz członkowie Rady I WL. Przywitani zostali także: prof. Marek Krawczyk – Rektor WUM dwóch poprzednich kadencji, prof. Mieczysław Szostek – Prezes Stowarzyszenia Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji, mgr Ewa Piotrowska – Dyrektor Szpitala Klinicznego im. ks. Anny Mazowieckiej, dr Andrzej Sawoni – Prezes Okręgowej Izby Lekarskiej im. prof. Jana Nielubowicza.

Prowadzący uroczystość Dziekan I WL prof. Paweł Włodarski powiedział, że moment otrzymania dyplomu lekarza wieńczy intensywny okres kształtowania intelektualnego, społecznego i zawodowego absolwentów. Zauważył jednak, że „wiedza zdobyta przez minione sześć lat to zaledwie początek długiej i niezwykle trudnej drogi”. Podkreślił, że zakończenie studiów nie oznacza końca lekarskiej edukacji, a sukces zawodowy nie będzie możliwy bez ustawicznego kształcenia się. „Dalsze nieprzerwane zgłębianie piśmiennictwa powinno stać się Waszym obowiązkiem – tak w życiu, jak i pracy zawodowej. Jestem pełen dobrej myśli, że udało nam się poza solidną podstawą – biegłością w sztukach medycznych nabytą podczas sześciu lat wytężonej pracy – zaszczerpić Wam potrzebę dociekania prawdy oraz krytycznej refleksji w posługiwaniu się zdobytymi informacjami. To, co różni sztukę medyczną od rzemiosła, jak powiedział na tegorocznym wykładzie inauguracyjnym prof. Bogdan Cisek, to umiejętność wyjścia poza schemat, jednak przy zachowaniu wszystkich działań rutynowych. Jedynie w taki sposób można zbliżyć się do szczytów kompetencji, będących gwarantem sukcesu w naszej profesji, jaką jest niesienie pomocy ludziom chorym i cierpiącym – mówił prof. Paweł Włodarski.

Wręczenie dyplomów ukończenia studiów

Dziekan składa gratulacje młodym lekarzom

Od lewej: Dziekan prof. Paweł Włodarski, Rektor prof. Mirosław Wielgoś, laureatki Medalu „Złoty Laur Absolwenta” – Martyna Zaleska i Anna Wancerz oraz Prorektor prof. Barbara Górnicka

Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś zauważył, że rozpoczęcie pracy zawodowej otwiera nowy etap w życiu każdego absolwenta kierunku lekarskiego, który będzie wypełniony odpowiedzialnością za swoje czyny oraz za dobro powierzonego mu pacjenta. „Dyplom lekarza to nie tylko ważna cezura w Waszym życiu, ale i przepustka do fascynującej i unikatowej kariery zawodowej. Należy sobie zdać sprawę, że zawód lekarza jest zawodem trudnym i wielce odpowiedzialnym. Wymaga wiele wysiłku, wyrzeczeń oraz pracy nad sobą – i to pracy przez całe życie zawodowe. Mam nadzieję, że w czasie studiów zdołano w Was rozniecić i rozwinąć wrażliwość na ból i cierpienie” – mówił Rektor. Zwrócił także uwagę, że sukces i rozwój każdego z nas opiera się na własnej determinacji, wsparciu najbliższych, ale także na korzystaniu z wiedzy i doświadczenia swoich nauczycieli. „Wiadomo nie od dziś, że prawdziwie doskonały lekarz to artysta-rzemieślnik wyposażony w głęboką wrażliwość, empatię i altruizm. Mam nadzieję, że spotkaliście Państwo na naszej Uczelni nie tylko mistrzów zawodu lekarskiego, ale także obdarzonych charyzmą i osobowością nauczycieli życia, którzy mogą stanowić wzór do naśladowania” – powiedział prof. Mirosław Wielgoś.

Przyrzeczenia lekarskie od 318 absolwentów I Wydziału Lekarskiego rocznika 2017 odebrała Prodziekan prof. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska. Medal „Złoty Laur Absolwenta” otrzymały Anna Wancerz i Martyna Zaleska, których średnia ze wszystkich lat studiów wyniosła 4,85. Dyplomy z wyróżnieniem otrzymali ponadto: Sylwia Gajda, Wojciech Bryła, Agnieszka Jasińska, Łukasz Gościcki, Katarzyna Łuczak, Angelika Stapińska-Syniec, Bartosz Karolak, Joanna Janowska, Robert Hadzik i Agnieszka Jaškowiak.

Martyna Radomska otrzymuje puchar za osiągnięcia sportowe

Wręczono również nagrody Studenckiego Towarzystwa Naukowego WUM. Złotą Odznakę STN otrzymali: Jan Stypułkowski, Sylwia Gajda, Filip Garbicz, Michał Budzik, Łukasz Pulik, Martyna Zaleska, Mikołaj Radziszewski, Aleksandra Brutkiewicz. Nagrodami za szczególny wkład i zaangażowanie w działalność Samorządu Studentów I WL oraz udział w pracach komisji wydziałowych i uczelnianych uhonorowano: Aleksandrę Saletrę, Mateusza Bajkowskiego, Andrzeja Płońskiego, Agnieszkę Rutę, Kają Śmigielką, Piotra Wasilewskiego, Marię Wolniewicz. Specjalne puchary za osiągnięcia sportowe i postawę *fair play* otrzymali: Michał Zielecki, Martyna Radomska i Kacper Maciejewski. Michałowi Markiewiczowi, Aleksandrze Pankiewicz oraz

Agacie Jaworskiej wręczono nagrody za sumienną i owocną działalność na rzecz Europejskiego Stowarzyszenia Studentów Medycyny. Natomiast podziękowania za działalność na rzecz Międzynarodowego Stowarzyszenia Studentów Medycyny otrzymali: Aleksandra Saletra, Jan Świdwiński, Mateusz Bajkowski, Jan Niwiński, Piotr Wasilewski, Martyna Kajurek oraz Stanisław Zgliczyński.

Po wręczeniu nagród i wyróżnień do zebranych zwrócił się dr Andrzej Sawoni – Prezes Okręgowej Izby Lekarskiej. W imieniu absolwentów głos zabrały Martyna Zaleska oraz starosta roku Aleksandra Saletra. Następnie Dziekan prof. Paweł Włodarski odczytał fragment listu Ministra Zdrowia Konstantego Radziwiłła przygotowanego specjalnie na uroczystość wręczenia dyplomów. Kończąc oficjalną część dyplomatorium, pogratulował absolwentom i ich rodzinom osiągniętego sukcesu oraz złożył życzenia świąteczne. Część artystyczną stanowił koncert w wykonaniu Orkiestry WUM. Na fortepianie grał Marcin Morawski – tegoroczny absolwent I WL.

Cezary Ksel

Władze oraz absolwenci z podziękowaniami za działalność na rzecz Międzynarodowego Stowarzyszenia Studentów Medycyny IFMSA

Rektor, Dziekan oraz wyróżnieni Złotą Odznaką STN

Marcin Morawski – absolwent I WL i pianista podczas koncertu z Orkiestrą WUM

X Konferencja Naukowa

Wydziału Farmaceutycznego
z Oddziałem Medycyny Laboratoryjnej

Prof. Bożenna Gutkowska (w środku) uhonorowana Nagrodą im. Józefa Celińskiego wraz z Prorektorem prof. Jadwigą Turło oraz Dziekanem Wydziału Farmaceutycznego prof. Piotrem Wroczyńskim

15 grudnia w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka odbyła się X Konferencja Naukowa Wydziału Farmaceutycznego. Jubileuszową edycję symposium poświęcono zmarłej na początku tego roku prof. Danucie Zapolskiej-Downar – kierującej od 2013 roku Zakładem Laboratoryjnej Diagnostyki Medycznej działającym w ramach Katedry Biochemii i Chemii Klinicznej. Spośród zaproszonych gości przybyli m.in.: reprezentująca Rektora WUM prof. Mirosława Wielgosia prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii, prof. Elżbieta Mierzińska-Nastalska – Dziekan WLD, prof. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska – Prodziekan I WL. W konferencji wzięły udział władze Wydziału Farmaceutycznego: Dziekan prof. Piotr Wroczyński oraz Prodziekani prof. Grażyna Nowicka, dr hab. Joanna Kolmas, dr hab. Marcin Sobczak, dr hab. Piotr Luliński, a także prof. Dorota Maciejewska – Kierownik Studium Doktoranckiego WF, prof. Józef Sawicki – Dziekan WF w latach 1993-1999 i 2005-2008, prof. Jan Pachecka – Dziekan WF w latach 1999-2005. Wyjątkowymi gośćmi tegorocznej konferencji byli prof. Bożenna Gutkowska – Dziekan WF w latach 1987-1993 oraz dr Andrzej Zapolski-Downar – mąż prof. Danuty Zapolskiej-Downar.

Otwarcia konferencji dokonał Dziekan prof. Piotr Wroczyński. Zwracając się do uczestników, zauważył, że konferencje naukowe każdego z wydziałów naszej Uczelni charakteryzują się własną specyfiką uzależnioną od odmiennych wyzwań naukowych, dydaktycznych i organizacyjnych. Podkreślił, że cechą szczególną Konferencji Naukowej Wydziału Farmaceutycznego jest potrzeba podzielenia się osiągnięciami wszystkich jednostek tworzących Wydział oraz dążenie do tego, aby zagadnienia poruszane podczas symposium były interesujące zarówno dla pracowników naukowych, jak też studentów i doktorantów Wydziału Farmaceutycznego. Dlatego też program konferencji obejmuje prezentację najciekawszych projektów badawczych pracowników Wydziału, podsumowanie jego najważniejszych dokonań naukowych i dydaktycznych kończącego się roku, a także omówienie wyzwań, przed którymi staje Wydział Farmaceutyczny.

Prof. Jadwiga Turło w swoim wystąpieniu odniosła się do wyników kategoryzacji wydziałów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Zwróciła uwagę na mocne strony Wydziału Farmaceutycznego, w tym m.in.: wysoką efektywność naukową, znaczącą liczbę i wartość uzyskiwanych grantów przez pracowników WF, a także liczbę patentów, zarówno wdrożonych, jak też tych, które rokują taką możliwość. Prof. Jadwiga Turło w imieniu swoim oraz Rektora prof. Mirosława Wielgosia pogratulowała Wydziałowi oraz kierującemu nim Dziekanowi odniesionych sukcesów.

Następnie odbyła się ceremonia wręczenia Nagrody im. Józefa Celińskiego, przyznawanej od 2016 roku osobom o szczególnych zasługach dla Wydziału Farmaceutycznego. Tegoroczną laureatką nagrody została prof. Bożenna Gutkowska – pełniąca w naszej Uczelni szereg bardzo istotnych funkcji: była Kierownikiem Katedry i Zakładu Technologii Środków Leczniczych (aktualnie Katedry i Zakładu Technologii Leków i Biotechnologii Farmaceutycznej), Wicedyrektorem Instytutu Nauki o Leku, Prodziekanem, a w kolejnych latach Dziekanem Wydziału Farmaceutycznego oraz Prorektorem ds. Kadr Akademii Medycznej w Warszawie. Sylwetkę Pani Profesor zaprezentowała prof. Jadwiga Turło. Odbierając nagrodę, wzruszona prof. Bożenna Gutkowska podziękowała Kapitulie za przyznanie wyróżnienia i obiecała, że nie przestanie walczyć o rozwój farmacji akademickiej i farmacji zawodowej.

Prof. Dariusz Sitkiewicz wspomina dokonania prof. Danuty Zapolskiej-Downar

Prof. Zbigniew Fijałek

Dr hab. Ewa Olędzka

Dr Monika Czerwińska

Dziekan prof. Piotr Wroczyński, Prodziekan dr hab. Joanna Kolmas i wyróżnieni za osiągnięcia dydaktyczne w roku akademickim 2016/2017

Kolejnym punktem konferencji było wspomnienie o prof. Danucie Zapolskiej-Downar, która odeszła 6 stycznia 2017 roku. Biografię oraz dorobek naukowy Pani Profesor zaprezentował prof. Dariusz Sitkiewicz.

Sesję I uzupełniało omówienie sukcesów naukowych Wydziału Farmaceutycznego w 2017 roku, którego dokonał Prodziekan ds. Nauki dr hab. Marcin Sobczak, oraz przyznanie wyróżnień za osiągnięcia dydaktyczne w roku akademicki 2016/2017: dr Marzennie Klimaszewskiej, dr Justynie Kurkowiak, dr Małgorzacie Jeziorek, dr. Łukaszowi Szeleszczukowi, dr. Przemysławowi Kurowskiemu oraz dr. Grzegorzowi Witkowskiemu.

Sesję II stanowiły trzy wykłady: „Sfałszowane leki vs. nowe substancje psychoaktywne – śmiertelne zagrożenia drugiej dekady XXI wieku” prof. Zbigniewa Fijałka (Zakład Bioanalizy i Analizy Leków), „Synteza, badania strukturalne, fizykochemiczne i biologiczne oraz możliwości aplikacyjne liniowych i rozgałęzionych poliestrów zawierających substancje naturalne i ich syntetyczne analogi w makroczyściłkach” dr hab. Ewy Olędzkiej (Zakład Chemii Biomateriałów, Katedra i Zakład Chemii Nieorganicznej i Analitycznej), oraz „Oleaceina jako składnik oliwy w prewencji powikłań miażdżycy” dr Moniki Czerwińskiej (Katedra Farmakognozji i Molekularnych Podstaw Fitoterapii).

21 grudnia na zaproszenie JM Rektora prof. Mirosława Wielgosia kilkuset zaproszonych gości i pracowników spotkało się na tradycyjnej uczelnianej Wigilii. Spotkanie opłatkowe stało się po raz kolejny okazją do wspólnego przeżywania wyjątkowego nastroju Świąt Bożego Narodzenia.

Uroczystość, której współgospodarzami byli Prorektorzy oraz Dziekani i Prodziekani, swą obecnością zaszczytili: Marszałek Senatu RP Stanisław Karczewski, Sekretarz Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów Jarosław Pinkas oraz Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzyna Głowala. Obecni byli poprzedni Rektorzy naszej Uczelni: prof. Tadeusz Tołłoczko, prof. Andrzej Górski, prof. Leszek Pączek oraz członkowie władz wydziałowych, emerytowani profesorowie, kierownicy i pracownicy katedr, klinik i zakładów, przedstawiciele towarzystw lekarskich, studenci, doktoranci, dyrektorzy uniwersyteckich szpitali oraz emerytowani pracownicy i osoby związane z administracją Uczelni.

Gościliśmy również przedstawicieli duchowieństwa: ks. Pawła Gwiazdę – proboszcza parafii Opatrzności Bożej przy ul. Dickensa i ks. Jacka Wardęckiego – kapelana Samodzielnego Publicznego Centralnego Szpitala Klinicznego przy ul. Banacha.

W świąteczną atmosferę wprowadził uczestników wigilijnego spotkania piękny koncert kolęd w wykonaniu uczelnianego chóru, kierowanego przez Daniela Synowca. W tym roku mieliśmy przyjemność wysłuchać kolęd: „Gdy śliczna Panna”, „Bóg się rodzi”, „Lulajże Jezuniu”, „W żłobie leży”, „Ach, ubogi żłobie”, „Zaśpiewam Jezuskowi”, „Cicha noc”, „Wśród nocnej ciszy”.

W swoim świątecznym wystąpieniu Rektor, przywołując słowa utworu „Naiwne pytania”, refleksyjnie mówił: *Są w życiu takie chwile, które w sposób szczególny pobudzają do refleksji, do zastanowienia się nad naszym życiem, nad naszym postępowaniem, nad sensem tego, co robimy. Takie chwile są właśnie przed nami – czas Świąt, w którym świat w zasadzie staje w miejscu i przestają*

liczyć się nieistotne drobiazgi, milkną waśnie i niesnaski. Może zatem warto właśnie teraz zastanowić się nad tym, co w moim, twoim życiu znaczy ta pojedyncza chwila – na pewno niepowtarzalna, a być może właśnie ta najpiękniejsza.

Ks. Paweł Gwiazda odczytał słowa Ewangelii według św. Łukasza: *W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta. Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna. Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierwotnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie. Podkreślił, że Boże Narodzenie to nie tylko wspomnienie wydarzeń sprzed 2 tysięcy lat (...), ale najważniejsza jest istota tych Świąt, a więc Ten, który rodzi się ponownie, by odmieniać nasze życie.*

Tradycyjną częścią spotkania było podzielenie się poświęconym i pobłogosławionym opłatkiem – symbolem zgody i pojednania. JM Rektor symbolicznie przełamał się opłatkiem z ks. Pawłem Gwiazdą, po czym, już poza aulą, uczestnicy wigilijnego spotkania, przy dźwiękach kolęd, w świątecznej atmosferze składali sobie życzenia i smakowali wigilijne potrawy. Stanowiło to okazję, by wymienić poglądy, podyskutować o minionym czasie i o nadziejach związanych z nadchodzącym Nowym Rokiem. Dla emerytowanych członków naszej społeczności przygotowano stoły, przy których mogli spożyć wigilijne potrawy. Każdy otrzymał również podarunek świąteczny od Rektora. Spotkaniu towarzyszyła jak zawsze życzliwa i rodzinna atmosfera.

Kamilla Walczak

*Władze rektorskie, pracownicy
i przyjaciele naszej Uczelni*

*Koncert kolęd w wykonaniu
chóru uczelnianego*

*Uczestnicy spotkania składają sobie
życzenia świąteczne*

Awanse i nagrody

- 15 listopada prof. Cezary Szczylik został powołany przez Rektora WUM prof. Mirosława Wielgosia na stanowisko Pełnomocnika Rektora ds. Organizacji Centrum Badań Klinicznych w Onkologii. Zadaniem Pana Profesora będzie m.in. określenie zasad utworzenia i lokalizacji oraz struktury organizacyjnej i zasad działalności nowej jednostki WUM.
- 25 listopada podczas VI Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy Młodych Fizjoterapeutów, organizowanej przez Wydział Rehabilitacji AWF, studenci Oddziału Fizjoterapii II WL zajęli I miejsce w konkurencji drużynowej. W skład drużyny wchodziły: Joanna Jaczewska-Bogacka, Anna Podstawka, Natalia Szostek, Małgorzata Węclawiak, Marta Wieloch, Marta Zyglewicz.
- 1 grudnia prof. Piotr Albrecht został awansowany ze stanowiska adiunkta na profesora nadzwyczajnego oraz powołany na stanowisko Kierownika Kliniki Gastroenterologii i Żywienia Dzieci I WL.
- Kapituła konkursu „Sukces Roku 2017 w Ochronie Zdrowia – Liderzy Medycyny” przyznała tytuł „Osobowość Roku” prof. Wiesławowi W. Jędrzejczakowi, Kierownikowi Katedry i Kliniki Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych WUM, pełniącemu również funkcję Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Hematologii. Wyróżnienie w kategorii „Menedżer Roku 2017 w Ochronie Zdrowia – placówki publiczne” otrzymała dr Ewa Trzepla – Prezes Zarządu Centrum Medycznego WUM.
- 7 grudnia prof. Wojciech Braksator, kierujący Zakładem Kardiologii Sportowej i Nieinwazyjnej Diagnostyki Kardiologicznej, a zarazem pełniący funkcję Prorektora ds. Klinicznych i Inwestycji, otrzymał w Belwederze nominację profesorską z rąk Prezydenta RP Andrzeja Dudy.
- Dr hab. Łukasz Szarpak (Zakład Medycyny Ratunkowej) otrzymał od Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego 36-miesięczne stypendium przyznawane młodym wybitnym naukowcom prowadzącym wysokiej jakości badania i cieszącym się imponującym dorobkiem naukowym.
- 12 grudnia podczas posiedzenia Rady WNoZ Dziekan prof. Piotr Małkowski wręczył Medal „Złoty Laur Absolwenta” osobom, które ukończyły studia II stopnia z najlepszym wynikiem. Wyróżnienie otrzymali: Beata Ciechańska (kierunek: zdrowie publiczne), Sylwia Lidia Dębska (kierunek: położnictwo), Paula Drężek (kierunek: pielęgniarstwo), Evelina Anna Konstantinou (kierunek: dietetyka).
- Minister Zdrowia powołał naszych naukowców do prezydium Rady Sanitarno-Epidemiologicznej na kadencję 2017-2020. Dr hab. Piotr Tyszo (Katedra Medycyny Społecznej) będzie pełnił funkcję przewodniczącego, zaś dr hab. Aneta Nitsch-Osuch (Zakład Medycyny Społecznej i Zdrowia Publicznego) – funkcję sekretarza.
- 14 grudnia dr hab. Ewa Bałkowiec-Iskra (Pracownia Farmakologii Bólu Katedry i Zakładu Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej) jako pierwszy przedstawiciel Polski otrzymała nominację do Scientific Advice Working Party, czyli Stałej Grupy Roboczej przy CHMP, która ma w swoich kompetencjach doradztwo naukowe i wsparcie protokolarne. Do głównych zadań grupy należy przygotowywanie opinii i porad naukowych dotyczących badań naukowych, których celem jest uzyskanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu produktów leczniczych.
- 14 grudnia w Narodowym Instytucie Zdrowia Publicznego, na wniosek Dyrektora dr. Grzegorza Juszczyka, powołano Radę ds. Współpracy i Rozwoju Kadr. Stanowisko Przewodniczącej Rady objęła dr hab. Joanna Gotlib – Prodziekan ds. Oddziału Zdrowia Publicznego WNoZ.
- 22 grudnia Minister Zdrowia przyznał 5 stypendiów dla najlepszych doktorantów uczelni medycznych za wybitne osiągnięcia naukowo-badawcze za rok akademicki 2017/2018. Wśród nagrodzonych doktorantów znaleźli się: lek. Mariusz Tomaniak (I Katedra i Klinika Kardiologii), mgr Aneta Manda-Handzlik (Zakład Diagnostyki Laboratoryjnej i Immunologii Klinicznej Wieku Rozwojowego), mgr inż. Ewelina Stelcer (Studium Medycyny Molekularnej). Tego samego dnia Minister Zdrowia podjął także decyzję o przyznaniu stypendiów studentom za wybitne osiągnięcia na rok akademicki 2017/2018. W gronie 50 stypendystów znalazło się 11 studentów WUM: Emil Bik, Magdalena Czerwińska, Piotr Konopelski, Anna Liszcz, Katarzyna Orlewska, Wiktor Pascal z I Wydziału Lekarskiego; Leszek Blicharz, Jakub Kosma Rokicki, Wojciech Szypowski, Marcin Zarzycki z II Wydziału Lekarskiego; oraz Monika Szyszka z Wydziału Nauki o Zdrowiu.

Zanieczyszczenie powietrza a zdrowie dzieci

20 listopada w Novotel Hotel Centrum odbyła się konferencja „Zanieczyszczenie powietrza a zdrowie dzieci. Jak i dlaczego dbać o czyste powietrze dla nas i przyszłych pokoleń?”, zorganizowana przez Health and Environment Alliance (HEAL), w której wzięli udział m.in. prof. Frederica Perera (Columbia University), prof. Wojciech Hanke – Krajowy Konsultant Zdrowia Środowiskowego, prof. Bolesław Samoliński – Kierownik Zakładu Profilaktyki Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii WUM, dr Monika Rusin (Śląski Uniwersytet Medyczny). W podsumowaniu konferencji podkreślono wagę zaangażowania środowisk lekarskich w dyskusję na temat skutków zdrowotnych smogu oraz edukację pacjentów i wspieranie inicjatyw dążących do wprowadzania skutecznych regulacji prawnych. Kolejnym z wniosków była potrzeba wspierania finansowego ośrodków badawczych, a także edukacja personelu medycznego, społeczeństwa i decydentów.

Spotkanie z pracownikami odchodzącymi na emeryturę

21 listopada w Centrum Dydaktycznym odbyła się uroczystość pożegnania pracowników Uczelni odchodzących na emeryturę. W spotkaniu uczestniczyli: Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Prorektorzy prof. Andrzej Deptała i prof. Jadwiga Turło, Dziekani oraz Prodziekani Wydziałów. W imieniu władz Uczelni i własnym Rektorem prof. Mirosław Wielgoś podziękował osobom odchodzącym w 2017 roku na emeryturę za pracę na rzecz Uczelni oraz osiągnięcia zdobyte w ciągu lat spędzonych w WUM. Spośród pracowników Rektor szczególnie wyróżnił trzy osoby: prof. Annę Barańczyk-Kuźmę, dr. Henryka Rebandela i Ireneusza Rudnickiego. Osoby odchodzące na emeryturę otrzymały dyplomy, czerwone róże, a także upominki.

Podziękowania dla dr Marii Anny Nowakowskiej

Inauguracja studiów SGH-WUM MBA

24 listopada pierwsi uczestnicy autorskiego programu „Executive Master of Business Administration w ochronie zdrowia” oficjalnie rozpoczęli kształcenie. W spotkaniu inauguracyjnym pierwszą edycję studiów naszą Uczelnię reprezentowali: Prorektor ds. Studentkich i Kształcenia prof. Barbara Górnicka, prof. Bolesław Samoliński – Dziekan Centrum Kształcenia Podyplomowego, Prodziekan CKP prof. Maciej Słodkowski, mgr Artur Białoszewski – Kierownik Programu SGH-WUM MBA. Z ramienia SGH w wydarzeniu uczestniczyli: Rektor prof. Marek Rocki, Prorektor dr hab. Piotr Wachowiak, Kierownik Programu MBA-SGH dr hab. Rafał Mrówka wraz z zastępcą dr. Michałem Jakubczykiem. Ministerstwo Zdrowia reprezentował Podsekretarz Stanu Marcin Czech, który dołączył także do grona wykładowców studiów. Rektor SGH wyraził zadowolenie z realizacji przedsięwzięcia, podkreślił unikatowość programu, który jest rezultatem połączenia kompetencji dotyczących służby zdrowia z wiedzą ekonomiczną z zakresu finansów i zarządzania. Wiceminister Zdrowia zwrócił uwagę na fakt, że studia kształcące nowoczesną kadrę menedżerską wyposażoną w interdyscyplinarną wiedzę są odpowiedzią na potrzeby i aktualną sytuację polskiego systemu ochrony zdrowia, zaś ich specyfika polega na położeniu akcentów na praktyczne wykorzystanie wiedzy i działania na pograniczu różnych nauk. Jego zdaniem na uznanie zasługuje także, nieczęsta w polskich realiach, współpraca ważnych ośrodków akademickich. Prorektor prof. Barbara Górnicka wyraziła przekonanie, że uczestnicy studiów otrzymają świetne wykształcenie stanowiące solidną podstawę ich działalności zawodowej.

Uczestnicy spotkania

WUM na gali 30-lecia programu Erasmus

24 listopada w teatrze Capitol odbyła się uroczysta gala zorganizowana z okazji 30-lecia programu Erasmus. W wydarzeniu uczestniczyło ok. 200 zaproszonych przedstawicieli różnych uczelni, wśród nich reprezentująca WUM prof. Anna Barańczyk-Kuźma – Uczelniany Koordynator Programu Erasmus. Polska przystąpiła do programu Erasmus w 1998 roku i w tym samym roku nasza Uczelnia, jako jedna z pierwszych, wysłała swoich studentów na studia zagraniczne. Od tego czasu Program Erasmus działa na naszym Uniwersytecie nieprzerwanie. Obecnie w ciągu roku jest wysyłanych ok. 200 studentów, zaś przyjmowanych 100. W 2016 roku WUM został uhonorowany pierwszą nagrodą EDUInspiracje (Nagroda Edukacyjna Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji) za projekt „Mobilność studentów i pracowników w programie Erasmus+ Akcja 1 Szkolnictwo Wyższe”. Od początku działania Programu koordynatorem, a obecnie także pełnomocnikiem Rektora ds. Programu Erasmus, jest prof. Anna Barańczyk-Kuźma.

Fundacja Rozwoju WUM zorganizowała warsztaty

25 i 26 listopada Fundacja Rozwoju Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego oraz Warszawski Uniwersytet Medyczny zaprosili na pilotażową serię bezpłatnych warsztatów poświęconych zdrowemu trybowi życia. Miały one charakter spotkań weekendowych, podczas których pierwszego dnia wysłuchano wykładu, po czym przeprowadzono badanie uczestników. Drugi dzień wypełniły zajęcia rehabilitacyjne przygotowane przez pracowników Studium Wychowania Fizycznego i Sportu

WUM. Projekt został zainaugurowany warsztatami „Aktywność dorosłych z dziećmi (7-12 lat)”. Podczas wykładu zostały przedstawione informacje dotyczące wpływu aktywności fizycznej na rozwój dziecka, jego kontaktów z rówieśnikami i rodziną, natomiast prowadzącą zajęcia praktyczne była mgr Kinga Kłaś-Pupar. 2 i 3 grudnia odbyły się warsztaty „Zdrowy kręgosłup dla dorosłych”, podczas których prowadzącą zajęcia była mgr Anna Sobianek. Natomiast 9 i 10 grudnia zorganizowano warsztaty „Aktywny tryb życia, dieta (dla dorosłych)” z zajęciami prowadzonymi przez mgr. Krzysztofa Gawina.

STETOSKOP

Wspomnienia byłych Rektorów WUM

27 listopada podczas posiedzenia Senatu WUM prof. Tadeusz Tołłoczko – Rektor Akademii Medycznej w Warszawie w latach 1990-1996 – zainaugurował cykl pt. „Współczesne historie Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego w relacjach jego byłych Rektorów”, który wypełnią wspomnienia i refleksje na temat naszej Uczelni. Prof. Tadeusz Tołłoczko tytułem swojego wystąpienia uczynił cytát z twórczości C. K. Norwida: „Umiejmy przemysleć to, co mieliśmy odwagę przeżyć”. Rozpoczynając, Pan Profesor zauważył, że osiągnięcia poprzednich pokoleń kształtują teraźniejszość i postawę współczesnej generacji, dlatego podziękował za możliwość przypomnienia dorobku szeregu osób mających wkład w rozwój naszej Uczelni. Profesor wspominał lata swojego uczestnictwa w życiu akademickim Uczelni, najważniejsze momenty wyborów na stanowisko Rektora w 1990 roku oraz dokonania swoich dwóch kadencji rektorskich, w tym perypetie związane z odzyskaniem przez Uczelnię terenów Pola Mokotowskiego, a także żmudne, lecz zakończone sukcesem prace nad uruchomieniem Oddziału Nauczania w Języku Angielskim.

Prof. Tadeusz Tołłoczko wraz z Rektorem
prof. Mirosławem Wielgosiem

Zaproszeni goście

... CZYLI

Śniadanie prasowe programu „BadamyGeny.pl”

27 listopada odbyło się spotkanie prasowe dotyczące programu „BadamyGeny.pl”, stworzonego przez naukowców WUM, prof. Krystiana Jażdżewskiego i dr hab. Annę Wójcicką, związanych z Zakładem Medycyny Genomowej WUM, Centrum Nowych Technologii UW oraz spółką Warsaw Genomics. Do udziału w spotkaniu zaproszono Rektora WUM prof. Mirosława Wielgosia i Rektora UW prof. Marcina Pałysa. Program „BadamyGeny.pl” pozwala wykryć podwyższone ryzyko zachorowania na raka. W efekcie, dzięki odpowiednio wczesnej profilaktyce, można zapobiec rozwojowi choroby lub rozpocząć jej leczenie w początkowym, często uleczalnym stadium. Według szacunków WHO liczba nowych zachorowań w ciągu najbliższych dwóch dekad wzrośnie o około 70 proc. Najnowsze dane wskazują, że rak jest jedną z dwóch głównych, obok chorób układu krążenia, przyczyn śmierci w naszym kraju. Umiera na niego już co czwarty Polak. Lekarze są zgodni – nowotwór można wyleczyć, jeżeli dowiemy się o nim odpowiednio wcześniej. Badanie w programie „BadamyGeny.pl” obejmuje 14 genów, które odpowiadają za powstawanie raka piersi i prostaty, oraz 56 genów odpowiedzialnych za pozostałe nowotwory dziedziczne. Każdy z badanych genów może być uszkodzony w kilku tysiącach miejsc. Dzięki metodzie można ocenić, czy w którymkolwiek z nich istnieje wada zwiększająca ryzyko zachorowania. W sumie badanych jest ponad 100 tys. potencjalnych uszkodzeń. Dodatkowo, każda wykryta zmiana chorobotwórcza jest potwierdzana inną metodą badania. Daje to niemal całkowitą pewność, że znaleziony u pacjenta wariant genetyczny jest prawdziwy. W programie zarejestrowało się dotychczas ponad 20 tys. osób, przebadano już ponad 6 tys.

Twórcy programu „BadamyGeny.pl”

Wykład o Marii Skłodowskiej-Curie

28 listopada w LO z Oddziałami Dwujęzycznymi im. S. Batorego dr Jakub Zieliński (Zakład Biofizyki i Fizjologii Człowieka) wygłosił wykład „Maria Skłodowska-Curie. Wpływ jej odkryć na medycynę”. Inicjatorem wydarzenia, które zorganizowano w ramach programu patronackiego Uczelni, była dyrekcja Liceum. Wykład zawierał podstawowe informacje biograficzne dotyczące noblistki i pokazywał jej działalność na tle odkryć epoki oraz najważniejsze dokonania: wykazanie związku promieniowania z obecnością i stężeniem uranu, odkrycie i wyizolowanie izotopów promieniotwórczych innych pierwiastków czy odkrycie dwóch nowych pierwiastków – polonu i radu. Dr Jakub Zieliński szczególną uwagę poświęcił roli, jaką wspomniane dokonania odegrały w medycynie, zwłaszcza zaś w rozwoju medycyny nuklearnej.

70-lecie Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego

30 listopada w warszawskim Hotelu Bellotto odbyła się uroczystość związana z 70-leciem Polskiego Towarzystwa Farmaceutycznego. Spotkanie poprowadził prof. Janusz Pluta – Prezes PTFarm. Naszą Uczelnię reprezentowała i głos zabierała prof. Jadwiga Turło – Prorektor ds. Nauki i Transferu Technologii. Przybyli także inni członkowie naszej społeczności akademickiej: Dziekan WF prof. Piotr Wroczyński, prof. Jan Pachecka, prof. Agnieszka Pietrosiuk, prof. Dariusz Sitkiewicz, a ponadto prof. Witold Rużyłto, prof. Jerzy Woy-Wojciechowski, prof. Jerzy Jurkiewicz. Podczas pierwszej części spotkania prof. Janusz Pluta przedstawił historię Towarzystwa i jego misję, nakreślił główne kierunki rozwoju oraz wyzwania. Wręczono także odznaczenia i nagrody. Natomiast w części referatowej wysłuchaliśmy wykładów dr hab. Iwony Arabas „Polskie Towarzystwo Farmaceutyczne sukcesorem dziewiętnastowiecznej tradycji” oraz prof. Anny Wieli-Hojeńskiej „Nadszedł czas zmian – znaczenie farmacji klinicznej i opieki farmaceutycznej w zwiększeniu skuteczności i bezpieczeństwa farmakoterapii”.

Naszą Uczelnię reprezentowała prof. Jadwiga Turło
(fot. Naczelna Izba Aptekarska)

XV Konferencja PTFE

Od 30 listopada do 1 grudnia w Hotelu Airport Okęcie odbywała się XV Międzynarodowa Konferencja Polskiego Towarzystwa Farmakoekonomicznego „Drug pricing in Europe – fair, uniform or both?”, zorganizowana przez Polskie Towarzystwo Farmakoekonomiczne kierowane w latach 2016-2020 przez dr. hab. Macieja Niewadę (Katedra i Zakład Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej). W wykładzie plenarnym prof. Zoltan Kalo (Director of the Health Economics Research Centre, Department of Health Policy and Health Economics, Eötvös Loránd University, Budapeszt) omówił wycenę technologii medycznych i uwarunkowania kliniczno-ekonomiczne podejmowania decyzji w zakresie polityki lekowej w Europie. Następnie odbyła się debata na temat polityki lekowej w krajach Europy Środkowej, w której uczestniczyli goście z Polski (Wiceminister Zdrowia Marcin Czech) i z zagranicy, w tym: prof. John Yfantopoulos, prof. Tomas Tesar, dr Jiri Samek. Drugiego dnia uwagę poświęcono m.in. wyrobom medycznym oraz oczekiwaniom zmianom legislacyjnych w tym zakresie, które skomentował m.in. były Wiceminister Zdrowia dr Krzysztof Łanda. Konferencję zakończyła sesja prac oryginalnych i studenckich.

Konferencja na temat bezpieczeństwa pacjentów

1 grudnia w Centrum Dydaktycznym odbyła się III Konferencja Naukowo-Dydaktyczna „Bezpieczeństwo pacjentów. Prawda o błędach oraz naturze sukcesu w medycynie i lotnictwie” zorganizowana przez Zakład Zdrowia Publicznego WNoZ.

Dziekan prof. Piotr Małkowski

Podczas otwarcia konferencji dr hab. Aleksandra Czerw (Zakład Zdrowia Publicznego) zwróciła uwagę na szeroki zakres poruszanych podczas konferencji zagadnień na temat bezpieczeństwa pacjenta, które wciąż wymagają badań oraz ustalania nowych procedur. Wskazała również na ogromne znaczenie zapewnienia bezpieczeństwa pacjentowi w odniesieniu do problemów związanych z zakażeniami szpitalnymi, brakami kadrowymi czy wysokimi oczekiwaniami pacjentów wobec świadczeń opieki zdrowotnej. Dziekan WNoZ prof. Piotr Małkowski podkreślił istotę bezpieczeństwa pacjenta w systemie ochrony zdrowia oraz podzielił się z uczestnikami spotkania własnymi doświadczeniami związanymi z lotnictwem.

STETOSKOP

Wspomnienie o prof. Tadeuszu Bulskim i prof. Małgorzacie Serini-Bulskiej

4 grudnia Stowarzyszenie Wychowanków Warszawskiej Medycyny i Farmacji oraz I Katedra i Klinika Położnictwa i Ginekologii zaprosili na konferencję naukową poświęconą prof. Tadeuszowi Bulskiemu (Kierownikowi I Kliniki Położnictwa i Ginekologii w latach 1958-1966) i prof. Małgorzacie Serini-Bulskiej (Kierownikowi tejże Kliniki w latach 1967-1973). Gości przywitani prof. Mirosław Wielgoś – Rektor WUM i aktualny Kierownik Kliniki oraz prof. Mieczysław Szostek – Prezes Stowarzyszenia. W sesji uczestniczyli m.in. prof. Paweł Włodarski – Dziekan I WL, Prodziekani I WL: prof. Lidia Rudnicka oraz prof. Krzysztof Czajkowski, prof. Marek Krawczyk – Rektor WUM dwóch poprzednich kadencji. Szczególnie gorąco została przywitana rodzina bohaterów sesji oraz prof. Ewa Radwańska – dr h.c. AM w Warszawie z roku 2002. Na sesję złożyły się trzy wystąpienia. Pierwsze, pt. „Prof. Tadeusz Bulski – Wychowawca i Nauczyciel”, pierwotnie miał wygłosić prof. Leszek Bablok (Kierownik Kliniki w latach 2004-2010), jednak ze względu na jego chorobę uczynił to prof. Mirosław Wielgoś. Kolejny wykład pt. „Prof. Małgorzata Serini-Bulska – Niezwykła Osobowość” przygotował i wygłosił prof. Longin Marianowski – Kierownik Kliniki w latach 1992-2004. Następnie prof. Mirosław Wielgoś wygłosił wykład pt. „Klinika przy placu Starynkiewicza – wczoraj i dziś”, podczas którego przybliżył dokonania pozostałych Kierowników Kliniki: prof. Adama Czyżewicza, prof. Zbigniewa Sternadla, prof. Longina Marianowskiego, prof. Leszka Babloka oraz najważniejsze osiągnięcia jednostki ostatnich lat.

Sesja historyczna odbyła się w historycznej auli I Kliniki Położnictwa i Ginekologii

...CZYLI

Helpers' Generation na WUM

Od 4 do 9 grudnia studenci WUM współpracujący z Fundacją DKMS zorganizowali na naszej Uczelni akcję rejestracji potencjalnych dawców szpiku i komórek macierzystych Helpers' Generation. W trzech punktach (Centrum Dydaktyczne, Zakład Pielęgniarstwa Społecznego, Collegium Anatomicum) zachęcano do dokonania rejestracji polegającej na przeprowadzeniu wstępnego wywiadu medycznego z kandydatem, pobraniu wymazu z wewnętrznej strony policzka oraz wypełnieniu formularza rejestracyjnego z podstawowymi danymi osobowymi. Rejestracji dokonało ponad 200 osób.

Rejestracja potencjalnych dawców szpiku i komórek macierzystych

Fundusze dla szpitali klinicznych

Samodzielny Publiczny Centralny Szpital Kliniczny, Uniwersyteckie Centrum Zdrowia Kobiety i Noworodka oraz Szpital Kliniczny im. ks. Anny Mazowieckiej otrzymały dofinansowanie w konkursie POIS.09.02.00-IP04-00-006/2016 w ramach Działania 9.2 Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Samodzielny Publiczny Centralny Szpital Kliniczny pozyskał środki na projekt „Poprawa jakości i dostępności świadczeń medycznych oraz efektywności leczenia pacjentów z chorobami układu oddechowego poprzez unowocześnienie bazy diagnostyczno-leczniczej w Klinice Chorób Wewnętrznych, Pneumonologii i Alergologii SP CSK w Warszawie”. Uniwersyteckie Centrum Zdrowia Kobiety i Noworodka otrzymało fundusze na realizację projektu „Poprawa jakości i dostępności do świadczeń z zakresu położnictwa i neonatologii w Uniwersyteckim Centrum Zdrowia Kobiety i Noworodka WUM”, zaś Szpital Kliniczny im. ks. Anny Mazowieckiej – na projekt „Od zarodka do noworodka, czyli podniesienie jakości świadczeń zdrowotnych związanych z prokreacją i zdrowiem kobiety”.

Wykład dr. hab. Grzegorza W. Basaka w XVII LO

5 grudnia w XVII LO im. A. F. Modrzewskiego odbył się wykład dr. hab. Grzegorza W. Basaka (Katedra i Klinika Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych) dla uczniów liceów uczestniczących w programie patronackim WUM. W pierwszej części wystąpienia opowiedział o swojej ścieżce kariery naukowo-zawodowej i zainteresowaniach badawczych, zaś w drugiej części, pt. „Przez żołądek do serca: jak bakterie jelitowe wpływają na układ krwiotwórczy”, przybliżył zebrany, czym zajmuje się hematologia i przed jakimi wyzwaniami obecnie staje. Wiele miejsca poświęcił omówieniu zagrożeń stwarzanych przez drobnoustroje w trakcie leczenia onkologicznego i immunosupresyjnego. Młodzież usłyszała m.in. o narastającym problemie kolonizacji ludzkiego organizmu przez bakterie cechujące się antybiotykoopornością oraz o innowacyjnych i skutecznych metodach leczenia, takich jak transplantacja flory fekalnej.

Kongres Zdrowia Publicznego 2017

7 grudnia na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym odbył się IV Kongres Zdrowia Publicznego. Wydarzenie otworzyli: JM Rektor prof. Mirosław Wielgoś, Prodziekan WNoZ dr hab. Bożena Czarkowska-Pączek oraz dr Mariusz Gujski z Zakładu Zagrożeń Środowiskowych i Alergologii WUM. Jednym z gości Kongresu był ks. Adam Boniecki, który wygłosił wystąpienie „Jak bronić prawdy w dobie kryzysu autorytetów?”. W programie Kongresu znalazły się panele na temat stanu realizacji strategii odpowiedzialnego rozwoju, szczepień ochronnych, chorób przewlekłych, jakości i bezpieczeństwa żywności oraz komunikacji zdrowia publicznego w mediach. Wśród uczestników kongresu znaleźli się wybitni przedstawiciele świata nauki, lekarze, przedstawiciele Ministerstwa Zdrowia, Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, urzędnicy państwowi i eksperci z zakresu zdrowia publicznego. W dyskusjach panelowych uczestniczyli pracownicy nauki uczelni medycznych oraz osoby odpowiedzialne za kreowanie i realizację polityki zdrowotnej oraz szeroko pojętego zdrowia publicznego. Kongres po raz kolejny okazał się niezwykle skuteczną platformą komunikacji pomiędzy tymi środowiskami i utwierdził je w przekonaniu o wadze i znaczeniu tego typu przedsięwzięć.

Ks. Adam Boniecki i dr Mariusz Gujski

XXIX Czwartek Chirurgiczny

7 grudnia w Sali wykładowej im. prof. L. Paszkiewicza w Collegium Anatomicum odbyła się XXIX Studencka Konferencja Naukowo-Szkoleniowa „Czwartki Chirurgiczne”, której tematem przewodnim były innowacyjne metody chirurgiczne. W programie znalazło się 9 wykładów sesji plenarnej, wygłoszonych przez studentów zrzeszonych w kołach naukowych, oraz 8 prac w sesji plakatowej. Przewodniczącym Komitetu Naukowego konferencji był prof. Waldemar Kostewicz.

Konferencja od lat cieszy się niesłabnącym zainteresowaniem studentów

Od genetyki do profilaktyki w onkologii

9 grudnia w Auli wykładowej im. prof. Janusza Piekarczyka odbyła się konferencja „Od genetyki do profilaktyki w onkologii” zorganizowana przez WUM, Centrum Onkologii w Warszawie – Instytut im. Marii Skłodowskiej-Curie oraz SKN Onkoma przy Klinice Gastroenterologii Onkologicznej Centrum Onkologii. Sympozjum otworzyła prof. Barbara Górnicka – Prorektor ds. Studenckich i Kształcenia. Grono ekspertów prowadzących wykłady stanowili naukowcy reprezen-

tujący naszą Uczelnię. Dr hab. Anna Badowska-Kozakiewicz z Zakładu Biofizyki i Fizjologii Człowieka mówiła o roli glikoproteiny P w diagnostyce raka piersi, a mgr Paweł Koczkodaj – doktorant w Zakładzie Biofizyki i Fizjologii Człowieka – o Europejskim Kodeksie Walki z Rakiem. Wykłady wygłosili również specjaliści z Centrum Onkologii w Warszawie: prof. Magdalena Chechlińska poświęciła swoje wystąpienie immunologii w onkologii, dr Joanna Didkowska omówiła zagrożenia nowotworami w polskiej populacji, dr Marta Mańczuk skupiła się na prospektywnych badaniach kohortowych, zaś mgr Paulina Wieszczy przedstawiła informacje na temat badań przesiewowych w Polsce. Uczestnicy spotkania mogli wysłuchać także wykładu gościa z Uniwersytetu Warszawskiego – dr Justyny Chlebowskiej, która zaprezentowała informacje na temat programu „Badamy Geny”.

Prof. Barbara Górnicka otwiera konferencję

Zabieg ablacji podłoża zaburzeń rytmu serca u niemowlęcia

11 grudnia w Szpitalu Pediatrycznym wykonano zabieg ablacji podłoża zaburzeń rytmu serca u ważącej 7 kilogramów 7-miesięcznej dziewczynki. Przeprowadzenie procedury było możliwe dzięki współpracy lekarzy dwóch ośrodków WUM: Kliniki Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej oraz I Katedry i Kliniki Kardiologii. W zabiegu brali udział dr Radosław Pietrzak i dr Tomasz Książczyk z Kliniki Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej oraz dr Piotr Łodziński z I Katedry i Kliniki Kardiologii. W procedurze uczestniczyli także dr Roman Gebauer z Herzzentrum w Lipsku (Niemcy) – jeden z najbardziej doświadczonych elektrofizjologów dziecięcych w Europie, anestezjolog dr Karina Jakubowska, technicy i zespół pielęgniarski w składzie: Adam Bremer, Artur Gasiewski, Agnieszka Witkowska, Zofia Kotyńska oraz Zygmunt Malinowski. U pacjentki rozpoznano ektopiczny częstoskurcz przedsionkowy o charakterze ustawicznym niepoddający się leczeniu farmakologicznemu. Obserwowano także narastające cechy kardiomiopatii tachyarytmicznej prowadzącej do istotnych klinicznie zaburzeń hemodynamicznych i objawów niewydolności serca. Z tego powodu zdecydowano się na tak trudny krok. Po kilkugodzinnym zabiegu uzyskano prawidłowy rytm serca. Obecnie dziewczynka nadal przebywa w szpitalu, jednak nie wymaga już farmakologicznego leczenia antyarytmicznego. Zabieg ten był 101. procedurą wykonaną w Klinice Kardiologii Wieku Dziecięcego i Pediatrii Ogólnej. Biorąc pod uwagę krótki czas funkcjonowania placówki, już teraz znajduje się ona w czołówce ośrodków pediatrycznych pod względem liczby wykonanych zabiegów. Od grudnia 2017 roku stała się ona ośrodkiem referencyjnym Johnson and Johnson, w którym rozpoczęto szkolenia z zakresu użycia systemu elektroanatomicznego Carto u dzieci, dla lekarzy z Europy Środkowej i Afryki Północnej.

Wręczenie Nagród Naukowych PAN

14 grudnia w Sali Lustrzanej Pałacu Staszica wręczono coroczne Nagrody Naukowe PAN, przyznane przez pięć Wydziałów Akademii. W uroczystości wzięli udział m.in.: Prezes PAN prof. Jerzy Duszyński, Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś wraz z Prorektorem prof. Barbarą Górnicką. Wydział V Nauk Medycznych przyznał w tym roku swoje nagrody i wyróżnienia 24 osobom – zarówno badaczom o cenionym już autorytecie i dorobku naukowym, jak też studentom i młodym uczonym. Nagrody wręczali: prof. Jerzy Duszyński, prof. Stanisław Czuczwar – Wiceprezes PAN, prof. Witold Rużyłło – Dziekan Wydziału V Nauk Medycznych oraz prof. Grzegorz Opolski – Zastępca Przewodniczącego Rady Kuratorów Wydziału V Nauk Medycznych, Kierownik I Katedry i Kliniki Kardiologii WUM. Wśród laureatów znaleźli się: dr hab. Grzegorz W. Basak i lek. Jarosław Biliński z Katedry i Kliniki Hematologii, Onkologii i Chorób Wewnętrznych, którzy otrzymali Nagrodę Wydziałową dla zespołu za cykl trzech publikacji dotyczących kolonizacji przewodu pokarmowego bakteriami antybiotykoopornymi, mikrobiomu jelitowego i ich wpływu na aspekty kliniczne transplantacji komórek krwiotwórczych, Paweł Bartnik (absolwent I WL, obecnie doktorant WUM) nagrodzony wyróżnieniem „Laur Medyczny im. Doktora Wacława Mayzla” za cykl dwóch publikacji z dziedziny perinatologii, Jan Stypułkowski (student VI roku I WL) uhonorowany „Laurem Medycznym im. Doktora Wacława Mayzla” za cykl prac poświęconych chirurgii transplantacyjnej obejmującej przeszczepienia wątroby ze szczególnym uwzględnieniem pracy „The Warsaw Proposal for the Use of Extended Selection Criteria in Liver Transplantation for Hepatocellular Cancer”.

*Od prawej: dr hab. Grzegorz W. Basak, lek. Jarosław Biliński.
W głębi prof. Witold Rużyłło*

Wigilia z Kardynałem Kazimierzem Nyczem

19 grudnia kard. Kazimierz Nycz – arcybiskup metropolita warszawski oraz Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś wzięli udział w spotkaniu wigilijnym z pacjentami Szpitala Pediatrycznego WUM. Przybyli także: prof. Wojciech Braksator – Prorektor ds. Klinicznych i Inwestycji, Robert T. Krawczyk – Dyrektor Szpitala Pediatrycznego, ks. Matteo Campagnaro – kapelan i sekretarz kard. Kazimierza Nycza oraz kilkadziesiąt małych pacjentów przebywających obecnie na oddziałach Szpitala Pediatrycznego WUM. To trzecie spotkanie wigilijne organizowane w naszej nowej lecznicy dla dzieci, podczas którego ksiądz kardynał Kazimierz Nycz zgodził się udzielić błogosławieństwa małym pacjentom oraz ich rodzicom, a następnie wręczyć drobne prezenty.

Zwracając się do zebranych, kardynał Kazimierz Nycz podkreślił, że intencją tradycyjnie już przygotowywanych spotkań jest wspólna modlitwa z dziećmi spędzającymi najbliższe święta na szpitalnych oddziałach, z dala od swoich domów. Rektor prof. Mirosław Wielgoś podziękował za wizytę księdza kardynała i wyraził nadzieję, że udzielone błogosławieństwo pomoże ok. stu dzieciom pozostającym na święta w Szpitalu Pediatrycznym WUM spędzić ten czas pogodnie i z nadzieją na szybkie wyzdrowienie. Po wręczeniu dzieciom świątecznych prezentów ksiądz kardynał Kazimierz Nycz odwiedził pacjentów Kliniki Pediatrii, Hematologii i Onkologii.

*Kardynał Kazimierz Nycz
przyjmuje życzenia od małych pacjentów*

lek. Sonia Borodnicz

Zakład Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej

I Wydziału Lekarskiego

Laboratorium Centrum Badań Przedklinicznych

Opiekun naukowy: prof. dr hab. n. med. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska

Kierownik Zakładu: prof. dr hab. n. med. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska

Jestem absolwentką II Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, który ukończyłam w czerwcu 2017 roku. W październiku rozpoczęłam studia doktoranckie w Zakładzie Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej WUM pod opieką prof. Agnieszki Cudnoch-Jędrzejewskiej oraz staż podyplomowy w Samodzielnym Publicznym Centralnym Szpitalu Klinicznym. Przyznanie w 2016 roku „Diamentowego Grantu” przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego umożliwiło mi podjęcie studiów doktoranckich jeszcze przed ukończeniem stażu podyplomowego.

Moje zainteresowania naukowe koncentrują się przede wszystkim na zagadnieniach z zakresu kardiologii, w tym w szczególności eksperymentalnej. Jeszcze w trakcie studiów zostałam członkiem zespołu badawczego działającego w ramach Pracowni Fizjologii i Patologii Układu Krążenia Laboratorium Centrum Badań Przedklinicznych, utworzonej we współpracy Zakładu Fizjologii Doświadczalnej i Klinicznej

oraz I Katedry i Kliniki Kardiologii I WL WUM. Uczestniczyłam w badaniach prowadzonych na szczurzym modelu pozawałowej niewydolności serca, które skupiały się na ośrodkowej roli układu apelinergicznego i wazopresynergicznego w regulacji czynności układu sercowo-naczyniowego. Prowadziłam również badanie oceniające ekspresję sercowych i rdzeniowych receptorów neuropeptydu Y Y1 w szczurzym modelu stwardnienia rozsianego. Równolegle w I Katedrze i Klinice Kardiologii uczestniczyłam w licznych projektach dotyczących zabiegów ablacji podłoża migotania przedsionków, oceny czynników ryzyka i rokowania pacjentów z niewydolnością serca, po zawale mięśnia sercowego, biorących udział w programie rehabilitacji kardiologicznej oraz badaniach skupiających się wokół zastosowania nowych technologii w edukacji pacjentów oraz diagnostyce kardiologicznej.

Nagrodzony przez MNiSW projekt pt. „Rodzaje śmierci kardiomiocytów w kardiomiopatii Takotsubo”, którego opiekunem merytorycznym jest prof. Agnieszka Cudnoch-Jędrzejewska, stanowi jednocześnie temat mojej pracy doktorskiej.

W 2014 roku, w ramach badań prowadzonych w Pracowni Fizjologii i Patologii Układu Krążenia Laboratorium Centrum Badań Przedklinicznych, dr n. med. Agnieszka Kołodzińska wraz z zespołem stworzyła pierwszy żeński szczurzy model kardiomiopatii Takotsubo. Kardiomiopatia Takotsubo, opisana po raz pierwszy w 1990 roku, charakteryzuje się ostrą, odwracalną skurczową niewydolnością lewej komory serca wywołaną przez stres emocjonalny i/lub fizyczny i występuje głównie u kobiet w wieku pomenopauzalnym. Patogeneza tej choroby nie została dotąd wyjaśniona. Wstępne opublikowane wyniki zespołu badawczego oceniającego zmiany histopatologiczne w sercu w szczurzym modelu kardiomiopatii Takotsubo udowodniły obecność śmierci kardiomiocytów z towarzyszącą jej reakcją zapalną. Ze względu na fakt, że dotąd nie scharakteryzowano rodzaju śmierci kardiomiocytów w kardiomiopatii Takotsubo, jej wpływu na przebieg choroby oraz roli żeńskich hormonów płciowych w tych procesach, zdecydowałam się podjąć ten temat w swojej pracy badawczej. Prowadzone przeze mnie badanie przybliży rolę poszczególnych rodzajów śmierci kardiomiocytów w kardiomiopatii Takotsubo, co w przyszłości być może będzie stanowiło

punkt wyjścia dalszych doświadczeń, zmierzających do ustalenia skutecznej terapii celowanej kardiomiopatii Takotsubo.

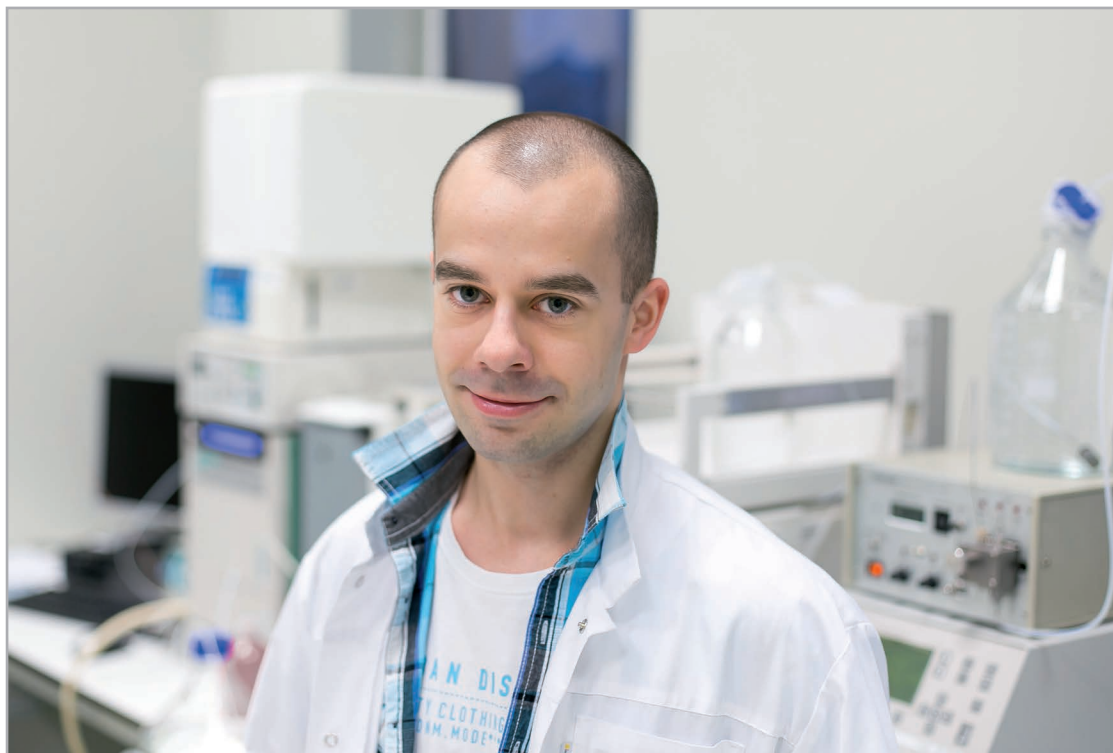
Na przestrzeni ostatnich 5 lat mojej pracy naukowej opublikowałam dwa artykuły w czasopiśmie „Lipids in Health and Disease” dotyczące roli sfingolipidów w chorobach układu sercowo-naczyniowego oraz w chorobach dermatologicznych. Jestem także współautorem pracy pt. „Study design and rationale for biomedical shirt-based electrocardiography monitoring in relevant clinical situations: ECG-shirt study” opublikowanej na łamach „Cardiology Journal”. Jestem autorem lub współautorem 20 doniesień konferencyjnych, które prezentowałam na krajowych i międzynarodowych kongresach naukowych (m.in. kongresy i sympozja Polskiego Towarzystwa Kardiologicznego, kongres Heart Failure Europejskiego Towarzystwa Kardiologicznego, Warsaw International Medical Congress).

Oprócz „Diamantowego Grantu”, którego zakończenie jest zaplanowane na 2019 rok, realizuję projekt dotyczący dysfunkcji autonomicznego układu nerwowego u pacjentów z napadowym migotaniem przedsionków, który został sfinansowany w ramach Mini-grantu STN WUM. Równocześnie jestem wykonawcą w Grancie Młodego Badacza WUM pt. „Cząsteczki mikro-RNA w procesie destabilizacji blaszki miażdżycowej”.

Inspirację do moich zainteresowań naukowych w dziedzinie kardiologii eksperymentalnej czerpałam od prof. Agnieszki Cudnoch-Jędrzejewskiej, niezwyklej osobowości naukowej i dydaktycznej, dzięki której zdobyłam doświadczenie w planowaniu oraz prowadzeniu badań.

Niekwestionowanym autorytetem jest dla mnie prof. Grzegorz Opolski, od którego mam zaszczyt czerpać wiedzę i doświadczenie zarówno w pracy badawczej, jak i codziennej pracy klinicznej.

Poza działalnością naukową moją pasją jest gra na fortepianie. W 2015 roku ukończyłam Państwową Szkołę Muzyczną II stopnia w Pabianicach, uzyskując tytuł zawodowy muzyk ze specjalnością instrumentalista w zakresie gry na fortepianie. W wolnych chwilach pracuję jako akompaniatrix w chórze Miasta i Gminy Serock Cantores Adalberti pod kierunkiem Jana Krutula. Doświadczenia wyniesione ze szkoły muzycznej, która uczy wytrwałości i perfekcji, pomogły mi, i nadal pomagają, w realizacji moich planów badawczych.

lek. Łukasz Poniąkowski

Katedra i Zakład Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej
I Wydziału Lekarskiego

Laboratorium Centrum Badań Przedklinicznych

Opiekun naukowy: prof. dr hab. n. med. Dagmara Mirowska-Guzel

Kierownik Katedry i Zakładu: prof. dr hab. n. med. Dagmara Mirowska-Guzel

Analiza roli odpowiedzi immunologicznej i procesów zapalnych zachodzących w obrębie struktur ośrodkowego układu nerwowego w doświadczalnym modelu choroby Wilsona u myszy

Jestem absolwentem kierunku lekarskiego na II Wydziale Lekarskim WUM, który ukończyłem w 2016 roku. W tym samym roku rozpocząłem również staż podyplomowy w klinikach Wojskowego Instytutu Medycznego. W październiku 2017 roku dołączyłem do grona doktorantów Katedry i Zakładu Farmakologii Doświadczalnej i Klinicznej. Interesuję się zagadnieniami związanymi z udziałem zjawisk immunologicznych w patogenezie chorób ośrodkowego układu nerwowego oraz układu mięśniowo-szkieletowego. W ciągu pierwszych lat studiów w pracy naukowo-badawczej podczas współpracy z dr. n. med. Piotrem Wojdasiewiczem, moim pierwszym medycznym mentorem i opiekunem, zajmowałem się problematyką patofizjologii stanu zapalnego, a szczególnie badań nad analizą udziału sieci cytokin w rozwoju choroby zwyrodnieniowej stawów oraz roli transformujących czynników wzrostu w biologii zrostu kostnego. Efektem

było opublikowanie trzech prac, z których w jednej byłem pierwszym autorem (IF = 3,418), a w dwóch współautorem (IF = 3,262 i IF = 3,176). Ten cykl prac został doceniony Nagrodą Indywidualną II stopnia JM Rektora dla studentów WUM za działalność naukową. Kolejny wieloosrodkowy projekt badawczy stanowił rozwinięcie i kontynuację wcześniej prowadzonych badań i był zatytułowany „Analiza porównawcza występowania chemokiny CX3CL1 (tzw. fraktalkiny) oraz ekspresji jej receptora CX3CR1 w artropatii hemofilowej i chorobie zwyrodnieniowej stawów”. Dotyczył on roli stanu zapalnego w patogenezie poszczególnych jednostek chorobowych dotyczących stawów. W kolejnych latach nauki moje zainteresowania naukowe poszerzyły się również o zagadnienia związane z neuroimmunologią. Było to konsekwencją nawiązania współpracy z II Kliniką Neurologiczną Instytutu Psychiatrii i Neurologii kierowaną przez prof. Iwonę Kurkowską-Jastrzębską. Jednym z pierwszych wyników tej współpracy był artykuł pt. „Analysis of the Role of CX3CL1 (Fractalkine) and Its Receptor CX3CR1 in Traumatic Brain and Spinal Cord Injury: Insight into Recent Advances in Actions of Neurochemokine Agents”. Dotyczył on neurozapalnych zjawisk zachodzących w wyniku urazowego uszkodzenia mózgu oraz rdzenia kręgowego i został opublikowany w prestiżowym czasopiśmie „Molecular Neurobiology” (IF = 6,190). Całokształt mojej studenckiej działalności naukowej został nagrodzony Złotą Odznaką Studenckiego Towarzystwa Naukowego WUM oraz Stypendium Ministra Zdrowia za wybitne osiągnięcia na rok akademicki 2015/2016. Projekt pracy doktorskiej stanowi kontynuację podejmowanej przeze mnie dotychczasowej tematyki badawczej, rozszerzając ją o zagadnienia dotyczące chorób neurodegeneracyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem choroby Wilsona. Jest to schorzenie należące do grupy rzadkich chorób metabolicznych, uwarunkowanych genetycznie, dziedzicznym w sposób autosomalnie recesywny. Istotą choroby stanowi defekt związany z obecnością mutacji w obu allelach genu ATP7B zlokalizowanego w obrębie długiego ramienia chromosomu 13 kodującego białko odpowiedzialne za wewnątrzkomórkowy transport miedzi, jakim jest przezbłonowa adenozynotrójfosfataza 7B (ATP-aza 7B). Następnym etapem syntezy zmutowanej ATP-azy 7B o upośledzonej funkcji są zaburzenia gospodarki miedzi, co jest związane z jej nieskutecznym transportem do aparatu

tu Golgiego, związaniem z apoceruloplazminą, a także następczym wydalaniem z komórki. Stopniowo dochodzi do jej nadmiernej kumulacji w mitochondriach oraz w cytoplazmie, pierwotnie w hepatocytach. W rezultacie stopniowego gromadzenia się miedzi w wątrobie oraz postępującego uszkodzenia hepatocytów miedź w postaci wolnej, niezwiązanej z ceruloplazminą zostaje wydalona do krwiobiegu, odkładając się w obrębie różnych tkanek i narządów organizmu. Patologiczna retencja miedzi jest w tym przypadku najczęściej obserwowana w obrębie mózgu, nerek oraz rogówki, prowadząc do ich uszkodzenia, upośledzenia ich funkcji i wystąpienia objawów klinicznych. Celem proponowanego projektu jest ocena roli odpowiedzi immunologicznej i procesów zapalnych zachodzących w obrębie struktur ośrodkowego układu nerwowego w doświadczalnym modelu choroby Wilsona u myszy szczepów C3HeB/FeJ (C3H) i C3HeB/FeJ-At-p7btx-J/J (tx-j). Wierzę, że analiza wybranych mediatorów oraz markerów neuroimmunologicznych, jak również ocena zaangażowania miejscowej i uogólnionej reakcji zapalnej związanej z odpowiedzią komórkową w obrębie struktur ośrodkowego układu nerwowego w zwierzęcym modelu pozwoli nam pogłębić wiedzę dotyczącą patogenezy choroby Wilsona. Bezpośredni wgląd w wielopoziomowe interakcje zachodzące pomiędzy zaburzeniami gospodarki miedzi oraz układem immunologicznym w kontekście pozostałych mechanizmów biorących udział w patofizjologii choroby może również wpłynąć na pogląd rozwoju jej poszczególnych postaci klinicznych. Wynik pogłębienia wiedzy dotyczącej patofizjologii choroby może w tym przypadku stanowić wartość dodaną do opracowania i zastosowania nowych, celowanych terapii ukierunkowanych na działanie immunomodulujące. W ostatnim okresie, dzięki nawiązaniu współpracy z naukowcami z ośrodków zagranicznych, takich jak Royal Victoria Infirmary w Newcastle oraz Royal Orthopaedic Hospital w Birmingham, zająłem się także zagadnieniami związanymi z chirurgią kręgosłupa, czego efektem było powstanie artykułu (IF = 2,592) omawiającego zastosowanie pomiarów ciśnienia wewnątrz kanału kręgowego po urazach rdzenia. Mam nadzieję, że podjęcie studiów doktoranckich pozwoli mi na jeszcze efektywniejsze pogłębienie wiedzy medycznej oraz prowadzenie pracy naukowo-badawczej.

lek. Ewa Legutowska

Katedra i Klinika Położnictwa, Chorób Kobietych i Ginekologii Onkologicznej
II Wydziału Lekarskiego

Opiekun naukowy: prof. dr hab. n. med. Krzysztof Cendrowski

Kierownik Kliniki: prof. dr hab. n. med. Włodzimierz Sawicki

Opis zainteresowań naukowych

Jestem lekarzem w trakcie specjalizacji w dziedzinie położnictwa i ginekologii. Pracuję w Katedrze i Klinice Położnictwa, Chorób Kobietych i Ginekologii Onkologicznej II Wydziału Lekarskiego Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, mieszczącej się w Szpitalu Bródnowskim.

W czasie pracy moją szczególną uwagę zwróciło znaczenie opieki okołoperacyjnej. Procedury pooperacyjne, którym są poddawani pacjenci, odgrywają ogromną rolę w procesie powrotu do pełnej sprawności po operacjach brzusznych. Rozwiązania w opiece pooperacyjnej, dzięki którym pacjenci nie muszą być poddawani i narażani na zbędne procedury medyczne, są istotne dla komfortu pacjentek oraz efektywności i ekonomii procesu leczenia, a także zapobiegania rozwojowi powikłań. Doświadczenie kliniczne zdobywałam na stażach w Polsce oraz za granicą. Korzystając ze stypendium programu Erasmus, odbyłam piąty rok studiów na Uniwersytecie Miguel Hernandez de Elche w Alicante w Hiszpanii, co pozwoliło mi zapoznać się z organizacją pracy, doświadczeniami i metodami leczenia operacyjnego w tym kraju.

W marcu 2017 roku odbyłam staż na Oddziale Ginekologii Operacyjnej w szpitalu Clinique de l'Europe w Rouen we Francji. Wybór miejsca stażu był ściśle związany z moimi zainteresowaniami klinicznymi, skupiającymi się wokół tematyki leczenia chirurgicznego chorób ginekologicznych. Połączenie doświadczeń zdobytych podczas pobytu w tym wiodącym europejskim ośrodku z moimi własnymi obserwacjami i przemyśleniami zaowocowały wyborem tematu pracy doktorskiej, związanego z opieką okołoperacyjną nad pacjentkami po cięciu cesarskim.

Medyczna WOŚP 2018

Po ubiegłorocznym sukcesie akcji „Medyczna WOŚP” IFMSA-Poland Oddział Warszawa zorganizowała jej kolejną edycję. Wszyscy studenci WUM, którzy chcieli kwestować podczas 26. Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, mogli skorzystać z propozycji wzięcia udziału w akcji koordynowanej przez Paulinę Rychcik, Magdalenę Joniewicz i Aleksandra Markiewicza z IFMSA-Poland Oddział Warszawa. Aby dołączyć do innych wolontariuszy, należało do 7 grudnia wypełnić formularz zgłoszeniowy zamieszczony na Facebooku. Ogromne zainteresowanie udziałem w akcji sprawiło, że nie było problemu ze stworzeniem 50-osobowej ekipy „Medycznej WOŚP”. Wolontariusze spotykają się 14 stycznia 2018 roku pod Pałacem Kultury i Nauki, gdzie w ramach „Medycznej WOŚP” będą także prowadzone akcje: „Serce masz tylko jedno” oraz „Marrow Hero”. W ciągu dnia nie zabraknie ciepłych napojów oraz przekąsek, przygotowanych dzięki współpracy z kawiarniami „Gorąco Polecam Nowakowski”, Zapiexy”, „Chmiel Cafe” i „Bar Bambino”. Dzień zakończy spotkanie w siedzibie sztabu „Medycznej WOŚP” w klubie na ulicy Oczki. Organizatorzy „Medycznej WOŚP” zachęcają także do wzięcia udziału w towarzyszącym finałowi 12. Biegu „Policz się z cukrzycą i ucz się pierwszej pomocy”.

Fotografie wykonane podczas ubiegłorocznej akcji „Medyczna WOŚP”
Paulina Rychcik IFMSA-Poland Oddział Warszawa

14.01.2018
26
2018 **FINAŁ**

Lekarze WUM o Fundacji WOŚP

W roku 2018 Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy gra dla wyrównywania szans w leczeniu noworodków, a to oznacza, że po raz ósmy zebrane fundusze wspomogą polską neonatologię. Według planów Fundacji WOŚP zgromadzone podczas 26. Finału pieniądze zostaną przeznaczone na doposażenie podstawowych oddziałów neonatologicznych m.in. w stanowiska do resuscytacji noworodków, nowoczesne inkubatory, aparaty do nieinwazyjnego wspomagania oddychania, pompy infuzyjne, a także sprzęt diagnostyczny. Strona internetowa Fundacji informuje, że dzięki WOŚP na wszystkie oddziały noworodkowe w naszym kraju trafiły 3844 urządzenia medyczne – w tym 1160 inkubatorów, 367 stanowisk do resuscytacji noworodków i 344 kardiomonitory – za łączną kwotę 121 909 333,39 zł.

O opinię na temat działalności Fundacji i jej wpływu na polepszenie standardów opieki nad chorymi dziećmi poprosiliśmy specjalistów otolaryngologii dziecięcej, neonatologii oraz położnictwa i ginekologii.

Oprac. Cezary Ksel

Dr hab. Lidia Zawadzka-Głos
Kierownik Kliniki Otolaryngologii Dziecięcej

Skala pomocy Fundacji WOŚP dla polskiej otolaryngologii dziecięcej jest nieoceniona. Dzięki niej otolaryngologia już od wielu lat otrzymuje nie tylko niezbędny sprzęt do diagnostyki słuchu u noworodków i dzieci, ale też aparaturę służącą do ratowania życia, zestawy bronchoskopów, kleszczyków, optyk wykorzystywanych do usuwania ciał obcych z dróg oddechowych. Otrzymane urządzenia audiologiczne są pomocne przede wszystkim we wczesnym wykrywaniu zaburzeń słyszenia u noworodków. Jest to bardzo istotne, dlatego że przekłada się w późniejszym okresie na efekty leczenia i rehabilitacji. Zasadą przyświecającą tej idei jest to, żeby niedosłuch został wykryty w pierwszych trzech miesiącach życia dziecka, a ewentualne zaaparatowanie uszu odbyło się do dziewiątego miesiąca życia. Jeżeli te warunki są spełnione, wtedy zarówno leczenie dziecka, jak i rehabilitacja są o wiele skuteczniejsze. Dlatego pomoc w zaopatrzeniu w sprzęt audiologiczny oddziałów noworodkowych czy oddziałów laryngologii, które po wykonaniu badania przesiewowego słuchu w oddziałach noworodkowych dalej diagnozują i leczą dzieci, jest po prostu bezcenna.

Dzięki inicjatywie Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy powstał także program badań przesiewowych słuchu u noworodków. Muszę przyznać, że uruchomienie tego programu sprawiło, że Polska stała się jednym z wiodących krajów w Europie pod względem liczby wykonania takich badań. Rocznie przeprowadza się je u ponad 300 tysięcy noworodków. Obecnie badanie przesiewowe słuchu stało się rutyną po narodzeniu każdego dziecka. Okazuje się, że niedosłuch nie jest tak rzadkim zjawiskiem, jak sądziliśmy. Wręcz przeciwnie, jest to jednostka chorobowa występująca dużo częściej niż wiele innych chorób, na które badania przesiewowe istniały już od dłuższego czasu, np. badania w kierunku fenylketonurii.

Uważam zatem, że warto i trzeba wspomagać Fundację Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Jej cel jest szczytny, a uzbierane pieniądze Fundacja wykorzystuje w maksymalnym stopniu na rozsądne zakupy nowoczesnego sprzętu. Dlatego im więcej pieniędzy Fundacja uzbiera, tym większy będzie zysk dla zdrowia pacjenta i jego przyszłości.

Prof. Maria Katarzyna Borszewska-Kornacka

Kierownik Kliniki Neonatologii i Intensywnej Terapii Noworodka, Prezes Polskiego Towarzystwa Neonatologicznego

Prof. Krzysztof Czajkowski

Kierownik II Kliniki Położnictwa i Ginekologii, Prodziekan ds. Studiów Licencjackich i Magisterskich I Wydziału Lekarskiego

Pani Profesor, jak ocenia Pani rolę Fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy w rozwoju polskiej neonatologii?

Maria Katarzyna Borszewska-Kornacka: Uważam, że jej wpływ jest bardzo duży i powszechnie doceniany. Najbardziej widocznym efektem pomocy otrzymanej od Fundacji jest sprzęt, obecny we wszystkich oddziałach neonatologicznych w Polsce. To wysokiej jakości aparatura do badań diagnostycznych, a także do intensywnego leczenia noworodków, czyli inkubatory, respiratory, lampy do fototerapii. Ale to nie wszystko, ponieważ drugim bardzo ważnym obszarem pomocy jest stworzenie wspólnie z neonatologami trzech niezwykle ważnych programów medycznych. Pierwszy z nich to program Powszechnych Przesiewowych Badań Słuchu. Dzięki niemu każdy oddział neonatologiczny otrzymał sprzęt do wczesnej diagnostyki wrodzonych zaburzeń słuchu, a to sprawiło, że placówki te stały się pierwszym ogniwem diagnozującym podobne zmiany. Program sprawił, że przebadano już ponad 5 milionów dzieci, ponadto poznaliśmy problemy związane z zaburzeniami wrodzonymi oraz czynniki ryzyka zaburzeń słuchu. Drugi program dotyczy leczenia i zapobiegania retinopatii wcześniaków. Dzięki jego uruchomieniu oddziały neonatologiczne otrzymały sprzęt do diagnostyki okulistycznej. Obecnie każdy noworodek urodzony przed 32. tygodniem ciąży lub z masą urodzeniową poniżej 1500 g musi mieć w czwartym tygodniu życia przeprowadzone pierwsze badanie okulistyczne celem rozpoznania retinopatii wcześniaków. Kolejny bardzo istotny program dotyczy nieinwazyjnej wentylacji u noworodków. Większość dzieci urodzonych przedwcześnie ma mniejsze lub większe problemy z pierwszym oddechem, zaburzeniami oddychania czy ciężką niewydolnością oddechową. WOŚP wyposażała nas nie tylko w respiratory, ale przede wszystkim w doskonałej jakości sprzęt do nieinwazyjnej wentylacji, a więc wentylacji bez konieczności intubacji. Sprzęt otrzymywany z Fundacji wspomaga oddech przez kaniule lub maseczki. Częścią tego programu, również sfinansowaną przez Orkiestrę, jest podręcznik na temat nieinwazyjnej wentylacji. Neonatologia to nie tylko dobrze wykształcona kadra lekarsko-pielęgniarska, ale też technologia. Bez niej nie ma mowy o prawidłowym funkcjonowaniu. Dlatego sprzęt od Fundacji jest tak istotny. To wszystko ma przełożenie na zmniejszenie się odsetka umieralności noworodków: w końcu lat dziewięćdziesiątych ubiegłego stulecia było to nawet kilkanaście noworodków na 1000, obecnie 4 na 1000. Postęp jest zatem olbrzymi i widać go nie tylko w neonatologii, ale też w perinatologii czy położnictwie.

Panie Profesorze, czy rzeczywiście wpływ Fundacji na rozwój położnictwa jest równie wielki?

Krzysztof Czajkowski: Na pewno jest on mniejszy. Sądzę jednak, że warto podkreślić jedną rzecz: nowoczesna aparatura, o której mówiła Pani Profesor Kornacka, nie tylko ratuje życie noworodków w tym dramatycznym dla nich okresie, ale również wpływa na zmniejszenie odległych powikłań u dzieci. Dla położnictwa i ginekologii istotna była pomoc przy zakupie aparatury kardiotokograficznej, służącej do sprawdzenia, czy dziecko, które nie jest jeszcze urodzone, czuje się dobrze. Tego typu sprzęt jest szczególnie pomocny w ciąży powikłanej, ale również w trakcie porodu, dzięki czemu często udaje się uniknąć problemu urodzenia dziecka w złym stanie. Ważna była także pomoc przy zakupie nowoczesnej aparatury ultrasonograficznej zarówno dla neonatologów, jak i położników oraz ginekologów. Poza tym niezwykle istotne było zaangażowanie Orkiestry w opiekę nad kobietami chorymi na cukrzycę, które zaszły w ciążę. Dzięki temu programowi stworzono na terenie Polski ośrodki wyposażone w pompy insulinowe dla pacjentów chorych na cukrzycę. W naszej Klinice posiadamy obecnie kilkanaście takich pomp, które są bardzo intensywnie użytkowane, i właśnie występujemy do WOŚP o wymianę części z nich. Trwająca od 26 lat pomoc Fundacji, mająca formę nie tylko przekazywania najnowocześniejszego sprzętu, ale też pomocy nad organizacją opieki i przepływem informacji, sprawiła, że możemy być w tym miejscu, w którym jesteśmy. Bez działalności Fundacji tak znaczący rozwój byłby bardzo utrudniony.

Czy pomimo pomocy kliniki neonatologiczne i ginekologiczno-położnicze borykają się z niedoborem aparatury?

Maria Katarzyna Borszewska-Kornacka: Wiele neonatologicznych oddziałów III stopnia referencyjności ma niedobory sprzętu. Szczególnie dotyczy to oddziałów klinicznych i ośrodków resortowych. Co prawda w szpitalach miejskich i wojewódzkich wiele oddziałów zostało wyremontowanych i posiada sprzęt wysokiej klasy, jednak to w szpitalach klinicznych nasi koledzy położnicy przyjmują kobiety z najcięższą patologią ciąży, a w związku z tym my opiekujemy się najbardziej chorymi noworodkami. Dlatego właśnie w takich oddziałach nowoczesny sprzęt jest bardzo potrzebny. Niestety każda aparatura ma swój czas działania i mimo systematycznych przeglądów zużywa się i zdarzają się awarie.

Krzysztof Czajkowski: Uczestniczyłem dwa razy w przetargach organizowanych przez WOŚP i byłem pod ogromnym wrażeniem. Tam nie było mowy o sprzęcie z dolnej półki. Wymagania dotyczące jakości, tego żeby sprzęt się nie psuł, były na bardzo wysokim poziomie. Zauważyłem wielką dbałość o to, żeby za uzbierane pieniądze kupić możliwie najwięcej sprzętu z najwyższej półki.

Maria Katarzyna Borszewska-Kornacka: Niezwykle istotne jest jeszcze to, że za zakupami tego sprzętu idą szkolenia, również finansowane przez WOŚP. Jest to szczególnie ważne przy obsłudze aparatury bardzo skomplikowanej technologicznie. Z drugiej strony ważnym punktem oceny przetargowej jest dostępność serwisu w ciągu 24 godzin, co w przypadku sprzętu ratującego życie ma wielkie znaczenie.

Dlaczego zdaniem Państwa warto wspomóc Fundację?

Krzysztof Czajkowski: Dlatego, że pieniądze wrzucone do puszek nie są zmarnowane. One wrócą do nas w tej czy innej postaci. Z drugiej strony w ogóle warto, abyśmy sobie pomagali. Działalność Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy to jeden z nielicznych przykładów bezpośredniego przełożenia naszych datków na życie ludzkie. Jak wspominałem, uczestniczyłem w przetargach organizowanych przez Fundację i wiem, że tam się nic nie marnuje. Każdy z nas wie, że pieniędzy na służbę zdrowia brakuje, ale dzięki decyzji o wspomoczeniu Fundacji nawet najdrobniejszą kwotą sprawiamy, że zebrana suma będzie jeszcze większa, przez co Fundacja otrzyma możliwość pomocy większej liczbie osób.

Maria Katarzyna Borszewska-Kornacka: Myślę, że te niedzielne Finały Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy to wspaniały zryw ludzi dobrej woli. Mimo wszystko każdy chce tę symboliczną złotówkę wrzucić do puszek. To bardzo łączy ludzi. Państwu Owsiakom i Wielkiej Orkiestrze naprawdę udało się zgromadzić wokół siebie miliony ludzi dobrej woli, już nie tylko w Polsce, ale na całym świecie. Wielka Orkiestra to światowy fenomen. Czy może być coś wspanialszego niż zarazić miliony ludzi chęcią udzielania pomocy dzieciom i osobom starszym?

Rozmawiał Cezary Ksel

Materiały graficzne dzięki uprzejmości WOŚP

Loteria studentów WF

Z okazji zwyczajowych mikołajek Samorząd Studentów Wydziału Farmaceutycznego zorganizował już drugą edycję loterii. W tym roku do akcji przyłączyły się organizacje działające na Wydziale: Polskie Towarzystwo Studentów Farmacji oraz Studenckie Towarzystwo Diagnostów Laboratoryjnych. Wydarzenie przyciągnęło uwagę dużej liczby studentów, którzy mogli cieszyć się równie dużą różnorodnością losowanych upominków. Jednocześnie w dniach 1-15 grudnia na Wydziale Farmaceutycznym była prowadzona zbiórka świąteczna na rzecz Domu Pomocy Społecznej „Chemicz”. Podczas akcji zbierano artykuły higieniczne, kawę oraz herbatę. Produkty można było składać w przygotowanym na ten cel pudełku zlokalizowanym obok pokoju Samorządu Studentów.

*Andrzej Patyra
Przewodniczący Samorządu Studentów
Wydziału Farmaceutycznego*

Szlachetna paczka

W tym roku już po raz piąty studenci Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego zaangażowali się w projekt „Szlachetna Paczka”. To jeden z najbardziej rozpoznawalnych projektów społecznych w Polsce, którego celem jest pomoc osobom szczególnie dotkniętym przez los. Inicjatywę aktywnie wspierali Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Medycyny IFMSA-Poland i Samorząd Studentów Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Podczas finału akcji, który odbył się 9 grudnia, dostarczyliśmy paczki do czterech rodzin z warszawskiej Białoleki i Wilanowa, Mińska Mazowieckiego oraz Żyrardowa. Rodziny otrzymały od nas przede wszystkim produkty żywnościowe, środki czystości, artykuły szkolne dla dzieci, odzież, zabawki, szafki kuchenne, kanapę i spersonalizowane prezenty. Wszystkim zaangażowanym w imieniu rodzin serdecznie dziękujemy. Do zobaczenia w przyszłym roku!

*Magdalena Sarwińska
IFMSA-Poland Oddział Warszawa*

Miś pod szpitalną choinkę

W pierwszym tygodniu grudnia Warszawski Uniwersytet Medyczny zamienił się w małe miasteczko świętego Mikołaja. Dzielni studenci licznie odpowiedzieli na prośbę człowieka z długą brodą, a rozpalone do czerwoności piekarniki rozpoczęły niestrudzoną produkcję wypieków na świąteczną akcję. Codziennie na terenie Collegium Anatomicum i Centrum Dydaktycznego WUM były sprzedawane przepyszne smakołyki, a z każdym zakupionym ciastkiem, ciastem czy babeczką puszki wypełniały się po same wieszki. W sumie do rąk studenckich trafiło 40 ciast i ponad 200 świątecznych babeczek! Wolontariusze, których magia świąt przemieniła w elfy, renifery oraz świętych Mikołajów, na zmianę wydawali kolejne porcje. Tym sposobem akcja „Miś pod szpitalną choinkę” organizowana przez Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Medycyny IFMSA-Poland zakończyła się sukcesem. Pozostało jedynie przygotowanie prezentów i zapakowanie ich na sanie, aby ujrzeć szczęśliwe uśmiechy małych pacjentów w szpitalach pediatrycznych.

*Zofia Wilewska, Marcin Wojewódzki
IFMSA-Poland Oddział Warszawa*

EMSA świątecznie

27 listopada i 4 grudnia Stowarzyszenie Studentów Medycyny EMSA Warszawa zaprosiło studentów do sali konferencyjnej na 2. piętrze w Klubokawiarni Medyka, gdzie zorganizowano świąteczne warsztaty pod nazwą „DIY” w ramach akcji EMSA Different Christmas. Podczas spotkania tworzone filcowe misio-zawieszki na choinkę dla dzieci ze Szpitala Pediatrycznego. Oprócz tego 5 grudnia studenci zaangażowani w projekt EMSA DOGtars zorganizowali mikołajkową zbiórkę dla zwierzątek ze Schroniska na Paluchu. Przekazanie podarków dla bezdomnych czworonogów odbyło się trzy dni później. Dodatkowo 6 grudnia załoga EMSA Kulturalnia przygotowała loterię mikołajkową, podczas której studenci mogli wygrać książki lub płyty.

*Martyna Pawlikowska
Prezes EMSA Warszawa*

H O Józefie Polikarpie Brudzińskim na WUM i UW

Józef Polikarp Brudziński
jako student medycyny
w Moskwie w latach 1894-1897
(„Medycynskij Fakultet”, Moskwa 1897)

W grudniu minęła setna rocznica śmierci Józefa Polikarpa Brudzińskiego – Rektora Uniwersytetu Warszawskiego w latach 1915-1917 oraz współorganizatora Wydziału Lekarskiego UW. Z tej okazji na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym oraz Uniwersytecie Warszawskim zorganizowano sympozja i wystawy upamiętniające dokonania tego niezwykłego lekarza, pediatry i neurologa dziecięcego, działacza społecznego i politycznego.

17 grudnia w Bazylice Archikatedralnej św. Jana Chrzciciela w Warszawie odbyła się msza święta w intencji Józefa Polikarpa Brudzińskiego, po której złożono kwiaty na jego grobie rodzinnym na cmentarzu w Mikołajewie koło Sochaczewa. W obu wydarzeniach uczestniczyli reprezentujący naszą Uczelnię prof. Krzysztof J. Filipiak – Prorektor ds. Umiejędzynarodowienia, Promocji i Rozwoju oraz prof. Uniwersytetu Warszawskiego dr hab. Jolanta Choińska-Mika – Prorektor ds. Studentów i Jakości Kształcenia.

W stulecie śmierci, 18 grudnia, na Warszawskim Uniwersytecie Medycznym zorganizowano sesję historyczną oraz otwarto wystawę „Józef Polikarp Brudziński – *Salus aegroti suprema lex esto*”. Na wydarzenia zaprosili: prof. Edward Towpik – Dyrektor Muzeum Historii Medycyny WUM oraz dr Ewa Skrzypek – Kierownik Studium Historii Medycyny WUM. W sali Muzeum zasiedli m.in.: Rektor WUM prof. Mirosław Wielgoś, Rektor UW prof. Marcin Pałys, Prorektorzy naszej Uczelni – prof. Barbara Górnicka, prof. Krzysztof J. Filipiak, prof. Wojciech Braksator oraz Dziekani – prof. Elżbieta Mierzwńska-Nastalska (WLD) i prof. Piotr Wroczyński (WF). Przybyli również prof. Marek Krawczyk – były Rektor naszej Uczelni oraz członkowie rodziny Józefa Polikarpa Brudzińskiego.

Władze WUM i UW oraz rodzina Rektora
Brudzińskiego podczas mszy świętej

Złożenie wieńców na grobie rodzinnym
Józefa Polikarpa Brudzińskiego

Wystąpienie Rektora prof. Mirosława Wielgosia było poświęcone nakreśleniu zasług i dokonań Józefa Polikarpa Brudzińskiego w obszarze polityki, szkolnictwa wyższego, nauk medycznych i dydaktyki. „To niezwykle zaszczyt mieć za swojego poprzednika tak wybitną postać, działającą na wielu płaszczyznach: medycznej, naukowej, społecznej i politycznej. To również niezwykle silna motywacja oraz wyzwanie, aby po stu latach od przywrócenia niezależnego, polskiego Uniwersytetu Warszawskiego oraz powołania pierwszego w historii Rektora tejże Uczelni pełnić swoje obowiązki z jak największą starannością i dbałością o dobro całego środowiska akademickiego. Józef Polikarp Brudziński otworzył rozdział wspaniałych i wielkich osobistości, które kolejno, do roku 1950, pełniły funkcję Rektora Uniwersytetu Warszawskiego, a później Akademii Medycznej w Warszawie i Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. Józef Brudziński był nie tylko pierwszym Rektorem odrodzonego Uniwersytetu Warszawskiego, ale również Rektorem Medykem. W dalszej historii UW, w latach 1915-1949, pięciu z siedemnastu rektorów było medykami: prof. Jan Mazurkiewicz – psychiatra, prof. Franciszek Krzysztalowicz – dermatolog, prof. Mieczysław Michałowicz – pediatra, prof. Jerzy Modrakowski – farmakolog i prof. Franciszek Czubalski – fizjolog” – mówił prof. Mirosław Wielgoś.

*Sesję historyczną rozpoczęło wystąpienie Rektora
prof. Mirosława Wielgosia*

Przemawia mgr Krzysztof Mordyński

Wystąpienie mgr Grażyny Jermakowicz

*Dr Ewa Skrzypek prowadziła spotkanie
oraz przedstawiła jedną z prezentacji*

Zwiedzanie wystawy przez rektorów obu uczelni

Prof. Mirosław Wielgoś i prof. Marcin Pałys przy gablocie z oryginalnymi dokumentami i fotografiami z łódzkiego okresu działalności Józefa Polikarpa Brudzińskiego

Od lewej: prof. Magdalena Rutkowska (prawnuczka Rektora Brudzińskiego), prof. Krystyna Rowecka, prof. Zofia Rajtar-Leontiew

Na program sesji historycznej złożyły się trzy wystąpienia. Mgr Krzysztof Mordyński z Muzeum UW w wykładzie „Warszawa obywatelska. Stolica w latach I wojny światowej” przybliżył sytuację społeczną i polityczną Warszawy w okresie od 1914 do 1918 roku. Mgr Grażyna Jermakowicz (Muzeum Historii Medycyny WUM) w prezentacji „Józef Polikarp Brudziński – szkic do portretu” przypominała najważniejsze fakty z biografii pierwszego Rektora UW po odrodzeniu uczelni, a dr Ewa Skrzypek (Studium Historii Medycyny) w wystąpieniu „Józef Polikarp Brudziński – lekarz i naukowiec” omówiła działalność naukowo-badawczą Rektora Brudzińskiego. Jedną z części ostatniego wystąpienia była krótka inscenizacja aktorska w reżyserii i według scenariusza Ewy Skrzypek, w której wzięli udział: Janusz Leśniewski (jako Józef Polikarp Brudziński) oraz Mateusz Małkowski (grający Stasia). Sesję historyczną zakończyła promocja książki Tadeusza Pawła Rutkowskiego *Józef Polikarp Brudziński (1874-1917). Budował w dniach zamętu i zwątpienia....* Obecny na uroczystości autor książki jej pierwsze egzemplarze wręczył rektorom prof. Mirosławowi Wielgosowi i prof. Marcinowi Pałysowi. Następnie w sali obok odbyło się otwarcie wystawy poświęconej Rektorowi Brudzińskiemu.

Janusz Leśniewski i Mateusz Małkowski podczas inscenizacji aktorskiej przedstawiającej objawy odruchu drugostronnego na kończynach dolnych oraz objaw karkowy

Uniwersytet Warszawski upamiętnił Józefa Brudzińskiego miesiąc wcześniej, organizując 15 listopada w Pałacu Tyszkiewiczów-Potockich konferencję „Rektor Józef Brudziński i ruch niepodległościowy na Uniwersytecie Warszawskim”. W programie znalazły się wykłady m.in. prof. Jerzego Miziołka (Muzeum UW) „Wielkie oczekiwanie: wydarzenia, znaki i symbole w latach przed odrodzeniem się Polski”, dr. hab. Tadeusza Rutkowskiego (Instytut Historyczny UW) „Józef Brudziński jako polityk (1915-1917). Próba krytycznej analizy na tle epoki”, mgr Hanny Bojczuk (WUM) „Józef Polikarp Brudziński i jego działalność w Towarzystwie Lekarskim Warszawskim w latach 1900-1917”. Ponadto w gmachu Starej Biblioteki UW odbył się wernisaż wystawy poświęconej Józefowi Brudzińskiemu, podczas którego odsłonięto obraz przedstawiający Rektora Brudzińskiego pędzla Marty Kunikowskiej-Mikulskiej.

Cezary Ksel

„Józef Polikarp Brudziński... *Salus aegroti suprema lex esto*”

Józef Polikarp Brudziński
(fot. z archiwum prywatnego)

W dniu 18 grudnia 2017 roku minęło sto lat od śmierci Józefa Polikarpa Brudzińskiego, wybitnego lekarza – pediatry, neurologa, organizatora szpitalnictwa dziecięcego, pierwszego rektora odrodzonego Uniwersytetu Warszawskiego. Z tej okazji Muzeum Historii Medycyny WUM, przy współpracy Studium Historii Medycyny WUM, zorganizowało sesję i wystawę poświęconą Józefowi Brudzińskiemu, pod honorowym patronatem JM Rektora prof. Mirosława Wielgosia, *Józef Polikarp Brudziński... Salus aegroti suprema lex esto. W setną rocznicę śmierci*.

Józef Polikarp Brudziński urodził się 26 stycznia 1874 roku w Bolewie, w rodzinie ziemiańskiej herbu Prawdzic. W wieku 17 lat ukończył IV Rządowe Gimnazjum Męskie w Warszawie, które mieściło się przy placu św. Aleksandra¹.

W 1891 roku Józef Brudziński rozpoczął studia medyczne na uniwersytecie w Dorpacie². Podczas studiów brał czynny udział w pracach koła samokształcenia i Konwentu Polonia – najstarszej polskiej korporacji akademickiej. Zadaniem korporacji, oprócz wzajemnego wsparcia, było pogłębianie wiedzy na temat historii własnego kraju i jego najważniejszych wydarzeń, co miało szczególne znaczenie dla polskich studentów na obczyźnie.

Józef Brudziński w 1894 roku, po zdaniu pierwszych egzaminów, przeniósł się na wydział lekarski uniwersytetu moskiewskiego.

Wśród jego profesorów znaleźli się wybitni pediatrzy Niła Filatow i Niko-

łaj Korsakow, którzy swoją specjalnością zainteresowali przyszłego lekarza Józefa Brudzińskiego.

Mimo wielu zajęć Józef Brudziński włączył się w działalność związków polskiej młodzieży akademickiej: Koła Polskiego – organizacji przygotowującej młodzież do walki o niepodległość Polski oraz Bratniej Pomocy – organizacji wspierającej materialnie studentów.

W uznaniu zasług dla tych organizacji Józef Brudziński został, już po zakończeniu studiów, wyróżniony honorowym członkostwem, a po latach polscy koledzy z Moskwy poświęcili mu kamień pamiątkowy w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Warszawskiego.

Tak po latach wspominał go kolega ze studiów dr Jan Pieniążek – lekarz Szpitala Anny Maryi w Łodzi: *Był to wysoki, szczupły brunet o wyrazistych rysach, czarnych, głębokich, jakby w siebie wmyślonych oczach [...]. Już wtedy Brudziński wyrastał ponad miarę przeciętną w gromadzie studenckiej [...], zwrócił na siebie powszechną uwagę ujawnionym w dyskusji zapalem i zmysłem organizacyjnym [...]; mogliśmy podziwiać jego cierpliwość i wytrwałość [...]. W ogóle każdą jego pracę cechowała już wtedy sumiennosc i gruntownosc [...]; wpływ Jego na organizację był bardzo wybitny. Pomagała Mu w tem Jego wysoka inteligencja i umysł wrażliwy, który odgadywał z łatwością nastroje i intencje środowiska, umiał im nadać pożądany kierunek i wyraz [...]. Brudziński nie miał zgoła żadnych złych nałogów, czy też umiał je opanować, a może przeważał nad nimi jeden wielki nałóg – nałóg pracy, od której nie były w stanie odwieść go żadne pokusy studenckiego życia [...]. Brudziński nie był jednostronnym, bowiem prócz nauki interesowała go literatura i sztuka, lubił teatr, muzykę. Brał też chętny udział w życiu towarzyskim zarówno w Dorpacie, jak i później w Moskwie. A był wszędzie mile widziany i pożądany, bo wnosił do zebrań towarzyskich ożywienie i niezwykle czar swego humoru i subtelnego dowcipu, a bawić się umiał całą duszą. Gdy*

1) Dzisiejszy Plac Trzech Krzyży [przyp. aut.].

2) Obecnie Tartu w Estonii [przyp. aut.].

jednak wybiła odpowiednia godzina, opuszczał najweselsze zebranie i wracał do domu, aby nie zaspać i znaleźć się na zajęciach na pierwszych wykładach czy zajęciach praktycznych. A często już od godziny 6-ej rano zasiadał nad książką [...]. W ogóle w stosunkach z otoczeniem przejawiała się wysoka i subtelna kultura Jego postępowania. Tylko w dyskusji polemicznej bywał czasem zawzięty i nie oszczędzał swego przeciwnika³.

Józef Brudziński uzyskał dyplom lekarza w 1897 roku.

Po powrocie do Warszawy w 1898 roku rozpoczął pracę w Szpitalu Starozakonnych na oddziale dr. Wiktora Grossterna. W tym samym roku udał się do Krakowa, gdzie uczęszczał na wykłady prof. Macieja Leona Jakubowskiego, twórcy pierwszej na ziemiach polskich Kliniki Chorób Dzieci.

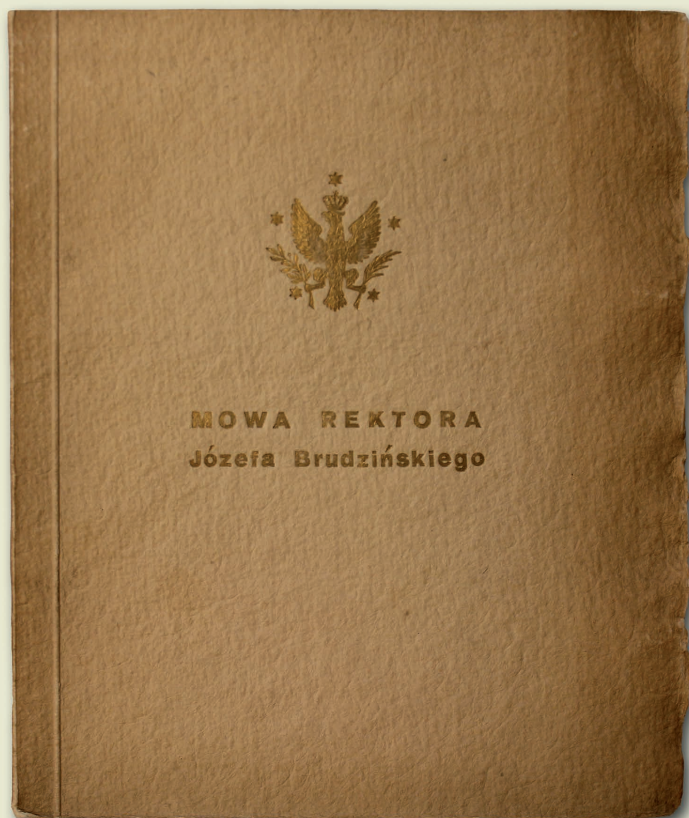
W tym czasie nastąpiły również zmiany w jego życiu osobistym. W 1898 roku ożenił się z Aliną Mierzejewską, z którą miał troje dzieci – córkę i dwóch synów.

Studia w dziedzinie pediatrii kontynuował za granicą u profesorów Theodora Eschericha w Grazu oraz Jacques-Josepha Granchera, Antoine Marfana i Victora Hutinela w Paryżu. Z tego okresu pochodzą jego pierwsze prace naukowe, które dotyczyły badań nad bakteriologią przewodu pokarmowego. Wśród nich największe zainteresowanie wywołała praca, opublikowana w „Przeglądzie Lekarskim” w 1899 roku, „O występowaniu bakterii *proteus vulgaris* w stolcach niemowląt; próba leczenia przez podawanie hodowli bakteryjnych”.

Poza pracą naukową Józef Brudziński interesował się również lecznictwem dziecięcym oraz organizacją nowoczesnych klinik i szpitali, które zwiedzał w wielu miastach Europy Zachodniej.

Po powrocie w 1900 roku do Warszawy miejscem jego dalszych badań naukowych przez cztery lata był Szpital Dzieciątka Jezus. Pracował na oddziale szpitalnym w Domu Wychowawczym im. ks. Boduena, u znanego pediatry i dyrektora tej instytucji dr. Ludwika Andersa. Tam kontynuował badania nad bakteriologią przewodu pokarmowego u niemowląt. Jego prace stały się cennym materiałem do znalezienia przyczyny zaburzeń trawiennych oraz sposobów ich leczenia.

Poza pracą kliniczną brał czynny udział w życiu Warszawskiego Towarzystwa Lekarskiego, wygłaszał odczyty oraz publikował prace dotyczące także psychologii i wychowania dziecka. Kilka razy w tygodniu prowadził tajne wykłady z pediatrii przeznaczone dla koła studenckiego Wydziału Lekarskiego Cesarskiego Uniwersytetu Warszawskiego.

Otwarcie Uniwersytetu Warszawskiego dnia 15 listopada 1915 roku. Mowa Rektora doktora medycyny Józefa Brudzińskiego, Warszawa 1916 (Muzeum Historii Medycyny WUM)

Dr Tadeusz Mogilnicki, lekarz ambulatorium w Szpitalu Anny-Maryi w Łodzi, pisał: *Byliśmy wtedy w gorszych niż obecni akademicy, warunkach. Rosyjski uniwersytet warszawski stał w początkach XX stulecia na bardzo niskim poziomie; profesorów Polaków było zaledwie kilku, a prawie wszystkie katedry zajmowali Rosjanie, naukowo na ogół słabo bardzo przygotowani. Zdawaliśmy sobie z tego dokładnie sprawę. I dlatego zdecydowaliśmy się utworzyć polski tajny uniwersytet i uczyć się medycyny od wybitnych naszych lekarzy. Koło nasze studenckie zwróciło się do szeregu ordynatorów szpitalnych z prośbą o wykładanie nam tego, czego nie mogliśmy się nauczyć w klinikach rządowych. Z akcją naszą musieliśmy się ukrywać, ponieważ inspekcja uniwersytecka śledziła bacznie, aby studenci medycyny nie uczęszczali do szpitali prywatnych⁴.*

W 1903 roku Józef Brudziński przyjął propozycję dr. Karola Jonschera objęcia kierownictwa nowo powstającego w Łodzi szpitala Anny-Maryi. Osobiście dopilnował ukończenia budowy szpitala. Korygował plany oraz urządzał poszczególne pawilony dla chorych według nowatorskich wymagań higienicznych. Opracował zasady pracy personelu

3) J. Pieniążek, Józef Brudziński jako student, „Pedjatrja Polska”, 1928, t. 8, s. 26.

4) T. Mogilnicki, Działalność Brudzińskiego w Łodzi, „Pedjatrja Polska”, 1928, nr 8, s. 15.

Sala operacyjna Szpitala Anny-Maryi w Łodzi („Tygodnik Ilustrowany”, maj 1906)

i funkcjonowania szpitala. Szkolił lekarzy i pielęgniarki w zakresie badania, leczenia i obchodzenia się z chorym dzieckiem. Wypowiedział walkę zakażeniom wewnątrzszpitalnym. Stworzył sortownię ambulatoryjną dla chorych dzieci, oddział obserwacyjny, wewnętrzny i chirurgiczny. Zastosował izolatki dla chorych zakażenie, utworzył pawilon błoniczy i gruźliczy oraz sale dla ozdowieńców. Szpital według pierwotnych założeń miał służyć dzieciom tylko chrześcijańskim, jednak Józef Brudziński wywalczył zmianę statutu. Dzięki niemu przyjmowano wszystkie chore dzieci bez względu na wyznanie, narodowość i stan majątkowy rodziców.

Pomimo obowiązków administracyjnych Józef Brudziński prowadził badania naukowe, do których zachęcał również swoich asystentów. Z tego okresu pochodzą jego najważniejsze spostrzeżenia, które doprowadziły go do odkrycia szeregu objawów w zapaleniu opon mózgowych. Pierwsze wyniki obserwacji, dotyczących odruchu drugostronnego, opublikował w 1908 roku w „Przeglądzie Lekarskim” w pracy „O odruchu drugostronnym na kończynach dolnych u dzieci”. Rok później, w toku dalszych badań, odkrył tzw. objaw karkowy, który opisał w „Przeglądzie Pedyatrycznym” z 1908/1909 roku w artykule „O nowym objawie na kończynach dolnych w zapaleniu opon mózgowo-rdzeniowych u dzieci”. Objawy przez niego odkryte znalazły zastosowanie w diagnostyce i są znane w literaturze światowej jako objawy Brudzińskiego.

Osiągnięcia Józefa Brudzińskiego jeszcze za życia rozsławiły go jako wybitnego naukowca oraz znawcę i orga-

nizatora lecznictwa dziecięcego. W 1909 roku Uniwersytet Jagielloński nadał mu stopień doktora medycyny.

Z inicjatywy Józefa Brudzińskiego przy Łódzkim Towarzystwie Lekarskim powstała 24 października 1908 roku pierwsza na ziemiach polskich Sekcja Pedyatryczna, której został przewodniczącym. Józef Brudziński zainicjował również założenie pierwszego polskiego czasopisma „Przegląd Pedyatryczny”, którego został współredaktorem. Do współpracy zaprosił pedyatrów pracujących w trzech zaborach.

W 1910 roku Józef Brudziński przystąpił do organizacji Szpitala dziecięcego im. Karola i Marji w Warszawie. Szpital został otwarty w listopadzie 1913 roku. Józef Brudziński zastosował w nim system pawilonowo-celkowy zapewniający pełną izolację, która ograniczała zakażenia wewnątrzszpitalne. Był to wówczas najlepiej zorganizowany i wyposażony szpital dziecięcy na ziemiach polskich. Józef Brudziński został jego naczelnym lekarzem. Pomimo obowiązków administracyjnych nadal kontynuował badania i ogłaszał szereg nowych prac dotyczących leczenia płonicy, prosówki potnej.

W 1915 roku, po zajęciu Warszawy przez wojska niemieckie, Józef Brudziński został członkiem zarządu i referentem sekcji szkół wyższych w wydziale oświecenia Komitetu Obywatelskiego miasta Warszawy. Pełnił także funkcję przewodniczącego komisji uniwersyteckiej i podkomisji wydziału lekarskiego. Jesienią 1915 roku Józef Brudziński został mianowany przez gubernatora Hansa von Beselera Rektorem Uniwersytetu Warszawskiego. Zdawał sobie sprawę, że utworzenie uniwersytetu z wykładowym językiem polskim nie tylko umożliwi kształcenie młodzieży polskiej,

Personel Szpitala Anny-Maryi dla dzieci w Łodzi podczas pożegnania dr. Józefa Brudzińskiego, naczelnego lekarza w latach 1903-1910. W pierwszym rzędzie siedzą od lewej: 3. A. Tomaszewski – jeden z pierwszych chirurgów dziecięcych, 4. M. Teichman – przełożona pielęgniarek, 5. J. Brudziński – lekarz naczelny i ordynator oddziału wewnętrznego i zakaźnego, 6. W. Szenajch – ordynator oddziału zakaźnego, 8. W. Jasiński – późniejszy organizator i kierownik kliniki pediatrycznej w Wilnie, 9. J. Pieniążek – jeden z pierwszych otolaryngologów dziecięcych. W drugim rzędzie stoją: 1. H. Rozenblat-Frenkel – lekarz chorób wewnętrznych, 2. T. Mogilnicki – lekarz ambulatorium (Muzeum Historii Medycyny WUM)

ale również pomoże stworzyć nowe elity patriotyczne dla oczekiwanego niepodległego państwa polskiego. Brudziński dbał o zachowanie polskiego charakteru uniwersytetu. Organizował uroczystości upamiętniające ważne wydarzenia z historii Polski, takie jak uroczystość 125. rocznicy uchwalenia Konstytucji obchodzona w dniu 3 maja 1916 roku.

Powołanie do życia wydziału lekarskiego było szczególnie ważne dla Rektora Józefa Brudzińskiego. Z powodu braku funduszy udało się wówczas otworzyć oddział przygotowawczo-lekarski przy wydziale matematyczno-przyrodniczym. Praktyczną naukę dla studentów medycyny Józef Brudziński zorganizował między innymi w Szpitalu im. Karola i Marji. Józef Brudziński przygotował własny program wykładów z propeutyki lekarskiej. Dotyczyły one ogólnych zagadnień powołania lekarskiego i zawodu, elementów medycyny społecznej, deontologii, logiki medycyny oraz historii nauk lekarskich. Pierwszy inauguracyjny wykład wygłosił 1 kwietnia 1916 roku. Wzywał w nim przyszłych lekarzy, aby zdobywali wiedzę kierując się słowami Hipokratesa *Salus aegroti suprema lex esto*.

W lipcu 1916 roku wybrano Rektora Uniwersytetu Warszawskiego Józefa Brudzińskiego na pierwszego Prezesa Rady Miejskiej Warszawy. Brał on czynny udział w bieżącej

polityce i angażował się w sprawy międzynarodowe. W swojej działalności kierował się pragnieniem, aby żyć w Polsce wolnej i niepodległej. Jesienią 1916 roku jako polski delegat brał udział w rozmowach odbywających się w Wiedniu i Berlinie. Wynikiem tej misji było wydanie, 5 listopada 1916 roku, manifestu zapowiadającego utworzenie Królestwa Polskiego.

Na początku 1917 roku, z powodu napięć politycznych i brutalnego postępowania niemieckich władz okupacyjnych, Józef Brudziński wycofał się ze stanowisk kierowniczych. Planował powrót do pracy w Szpitalu im. Karola i Marji. Postępująca choroba położyła kres jego dalszej aktywności. Józef Brudziński nie przyjął wyboru na Rektora Uniwersytetu Warszawskiego w kolejnej kadencji ani propozycji objęcia stanowiska ministra ds. wyznań religijnych i oświecenia publicznego w Radzie Regencyjnej.

Józef Polikarp Brudziński zmarł 18 grudnia 1917 roku, mając zaledwie 43 lata. W świadomości współczesnych zapisał się jako ten, który *Budował w dniach zamętu i zwątpienia sercem gorącym obejmował Wczoraj, Dziś i Jutro Narodu*⁵.

Grażyna Jermakowicz, Monika Klimowska
Muzeum Historii Medycyny WUM

5) Cytat z nekrologu Józefa Brudzińskiego napisany przez młodzież akademicką. Źródło: „Kurier Warszawski” 1917, nr 350 (19 XII).

odeszli

Mgr Urszula Kobus

– pracownik administracji, od 2009 roku związana z Działem Zamówień Publicznych.

odeszli

Dr n. med. Michał Szadowski

– asystent i wykładowca w Zakładzie Chirurgii Stomatologicznej Wydziału Lekarsko-Dentystycznego, związany z naszą Uczelnią od 2011 roku.

odeszli

Dr n. med. Bogusław Szczypiorowski

– Dyrektor Szpitala Klinicznego Dzieciątka Jezus w latach 1985-1997.

odeszli

Tomasz Szopiński

– student III roku Wydziału Lekarsko-Dentystycznego.

odeszli

Mgr Elżbieta Zdrojewska

– pracownik administracji, związana z Działem Księgowości naszej Uczelni w latach 2006-2017, odznaczona Złotym Medalem za Długoletnią Służbę oraz Nagrodami JM Rektora.

odeszli

odeszli

odeszli

odeszli

Dr hab. n. hum. Marek Wichrowski

– profesor nadzwyczajny w Zakładzie Etyki Lekarskiej i Medycyny Paliatywnej II Wydziału Lekarskiego, związany z naszą Uczelnią od 1990 roku. Pan Profesor od 1 października 2001 do 31 maja 2011 roku piastował stanowisko Kierownika Zakładu Historii Medycyny i Filozofii. Był wybitnym filozofem oraz szanowanym wykładowcą zajęć z etyki medycznej, bioetyki i historii filozofii. Odszedł 24 grudnia w wieku 60 lat.

Co?

Gdzie?

Kiedy?

Kalendarz wydarzeń akademickich w roku 2017/2018

Posiedzenia Senatu

Terminy: 29 stycznia, 26 lutego, 26 marca, 23 kwietnia, 21 maja, 25 czerwca

Miejsce: Sala Senatu

Posiedzenia Rady I Wydziału Lekarskiego

Terminy: 10 stycznia, 31 stycznia, 21 lutego, 7 marca, 21 marca,
11 kwietnia, 25 kwietnia, 9 maja, 23 maja, 6 czerwca, 20 czerwca

Miejsce: Sala Konferencyjna Samodzielnego Publicznego Dziecięcego Szpitala Klinicznego

Posiedzenia Rady II Wydziału Lekarskiego

Terminy: 17 stycznia, 21 lutego, 21 marca, 18 kwietnia, 16 maja, 20 czerwca

Miejsce: Sala im. prof. Antoniego Dobrzańskiego (sala 23)
w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym

Posiedzenia Rady Wydziału Farmaceutycznego

Terminy: trzecia środa miesiąca

Miejsce: Sala Rady Wydziału Farmaceutycznego

Posiedzenia Rady Wydziału Lekarsko-Dentystycznego

Terminy: 17 stycznia, 21 lutego, 21 marca, 18 kwietnia, 16 maja, 13 czerwca

Miejsce: Sala nr 128 w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym

Posiedzenia Rady Wydziału Nauki o Zdrowiu

Terminy: 9 stycznia, 23 stycznia, 27 lutego, 20 marca,
10 kwietnia, 24 kwietnia, 15 maja, 12 czerwca, 26 czerwca

Miejsce: Sala nr 8 w Centrum Biblioteczno-Informacyjnym

100-LECIE KATEDRY I ZAKŁADU FARMAKOLOGII DOŚWIADCZALNEJ I KLINICZNEJ

KONFERENCJA I WYSTAWA

pod patronatem

JM prof. dr. hab. n. med. Mirosława Wielgosia
Rektora Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego

oraz

prof. dr. hab. n. farm. Jana Pachecka
Przewodniczącego Komitetu Terapii i Nauk o Leku
Polskiej Akademii Nauk

2 lutego 2018 roku o godz. 12.00

w Muzeum Historii Medycyny Warszawskiego
Uniwersytetu Medycznego
ul. Żwirki i Wigury 63

